47. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. AUGUSZTUS 14.

LUDAS MATYI

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

KIVÁLÓ GABONAKERESKEDŐ
(Thürmer-rend)

FUT A HIDEG!

Hol fut a hideg? A hátamon. Valahányszor egy politikus, hazai vagy külföldi, költői hasonlattal óhajt érzékeltetni valamit.

Vegyük az iskolát. A demokrácia iskoláját. Ezzel azt szokták megmagyarázni a nehézfelfogású Átlag Aladárral, hogy ez vagy az a hiba, az ilyen vagy olyan minősíthetetlen magatartás csak azért következhetett be felsőbb vezetői körökben, mert mi még itten ugyebár, csak tanuljuk a demokráciát, kis elsősök vagyunk a demokrácia iskolájában. Ezt Átlag Aladár természetesen el is fogadja, csak kicsit furcsállja, hogy ebben az iskolában lassacskán már második éve egyfolytában tart a vakáció.

Vegyük az alagutat. Benne van még a vonatunk az alagútban, mondják, de mintha a távolból már felcsillanna a fény, fő az optimizmus. Megértően bólogat a nehézfelfogású Átlag Aladár, de igazán boldog ettől a hasonlattól sem lesz. Mert hátha az a fény egy szembejövő mozdony lámpájából sugárzik, és ha csak egy sínpár van ebben az átkozott alagútban...

Vegyük a gödröt. Ezt a képet is gyakran használják. A gazdaság helyzetének bemutatására. A múlt héten egy politológus azzal nyugtatta meg a kedélyeket, hogy rövidesen a gödör alján leszünk, ez viszonylag annyiból nagyon jó, hogy lejjebb már nem csúszhatunk. Erre Átlag Aladár csak azért nem dobja koszlott kalapját a levegőbe, mert gyerekkorából tudja: minél mélyebb a gödör, annál nehezebb kikapaszkodni belőle.

Vegyük a hálót. Azt üzeni nekünk egy tiszteletreméltó nyugati politikus, hogy halat nem tudnak adni, csak hálót, amivel kifoghatjuk a magunk halát, ha ügyesek vagyunk. Ez már derék, ismeri el Átlag Aladár, csak az a pech, hogy nem halászok, nem horgászok, mert én speciel nem eszem halat, ez az első kifogásom, a többi már nem is érdekes.

Mindezt azért soroltam fel, mert ha nem is vagyok kormánypárti – más párti sem vagyok –, roppant imponált nekem egy rész a miniszterelnök minapi beszédéből. Antall József azt mondta, hogy a megújult vezetőségű Kisgazdapárt úgy hasonlít majd a régihez, mint... És nem folytatta, nem fejtette ki semmilyen költői képpel, hogy mint mi mire.

Ránk, nem is olyan nehézfelfogású Átlag Aladárokra bízta, hogy találjunk magunknak megfelelő hasonlatot.

Kösz.

KÜRTI ANDRÁS

A LÉGYPAPÍR

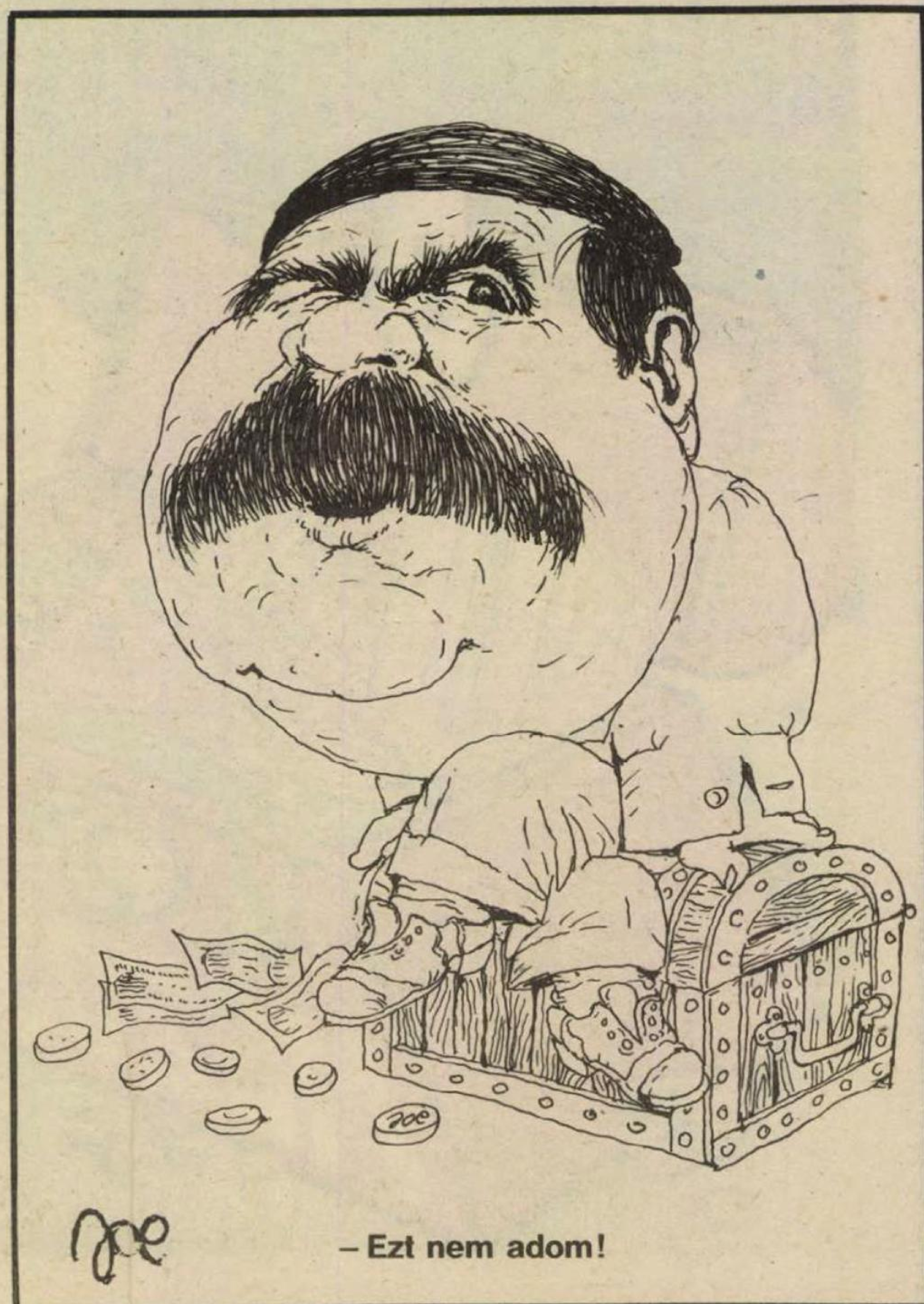

– Igaz, hogy a mi Gyulánk nem adta el a búzát, viszont nagyon megpróbálta

– Gratulálok, öregem, hallom, hogy címlapon leszel a Fehér könyvben!

– Ezt nem adom!

FÜGGETLEN KISGA

– Ez azért már túlzás, Thürmer úr!

A 0/0 ügyosztály jelenti...

(A napokban Thürmer Gyula és Gorbacsov telefonbeszélgetést folytatott egymással. Megbeszélésükön szó esett Magyarország eladatlan búzakészletéről is. A most következő beszélgetést beépített emberünk, Kőműves Kelemenné rögzítette. A felvétel olyan titkos, hogy még az érintettek sem ismerik.)

– Minotucsku... Zgyesz gavarit Kreml!

– Szervusz, Mihail. Itt a Gyula beszél!

– Kto?

– A Thürmer!

– Da... ponyimaju! Thürmer nem tehet mást! Mondd, Gyulám, a K-vonalon beszélsz?

– Sajnos nem, az telvették tőlem, de félórára megkaptam a Keravill forródrótját. Mondd, Mihail, van mit ennetek?

– Hát persze... A nép a könnyeit nyeli, én meg a körmöm rágom.

– Nem akartok búzát venni? Nálunk annyi van, hogy Dunát lehet rekeszteni vele.

– Akkor adjátok a cseheknek, Bősnél még jól jöhet nekik!

– Nagyon jó üzleti ajánlatom lenne számotokra. Menynyi dollárotok van?

– Momentán 10 és fél cent. Az USA nagykövetétől nyertem snóblin.

– És a lakosságnak?

– Ők nem snóbliznak!

– Hát jó, ha fizetni nem tudtok, akkor legyen barter...

– Te, Gyula, ha gorombáskodsz, én leteszem a kagylót!

– Áruért árut! Érted már, Mihail? Miből van nálatok a legtöbb?

– Éhezőből! De van egy ötletem! Munkácshoz mit szólnál?

– Te, én nem hiszem, hogy jó ötlet lenne a határokat...

– Jaj, Gyula Gyulaevics, te félreértesz engem! Én arra gondoltam, ti küldtök tíz vagon búzát, mi küldünk nektek 10 vagon kozákot, munkásnak. Nálunk a félszigeten már úgyis Krímibe illő a helyzet.

– De mit kezdjünk annyi kozákkal?

– Legfeljebb visszaküldítek őket is a Don-kanyarba. Divatos hely ez nálatok!

– Mégis, hol helyezzük el őket?

– Mit tudom én! Adjátok nekik a Tihanyi-félszigetet.

– Azt nem lehet, annak nagy lenne a visszhangja!

– Nézd, én nem tudok veletek mit kezdeni. A Bush tapsikolna örömében, ha ennyi kozákot adnánk neki.

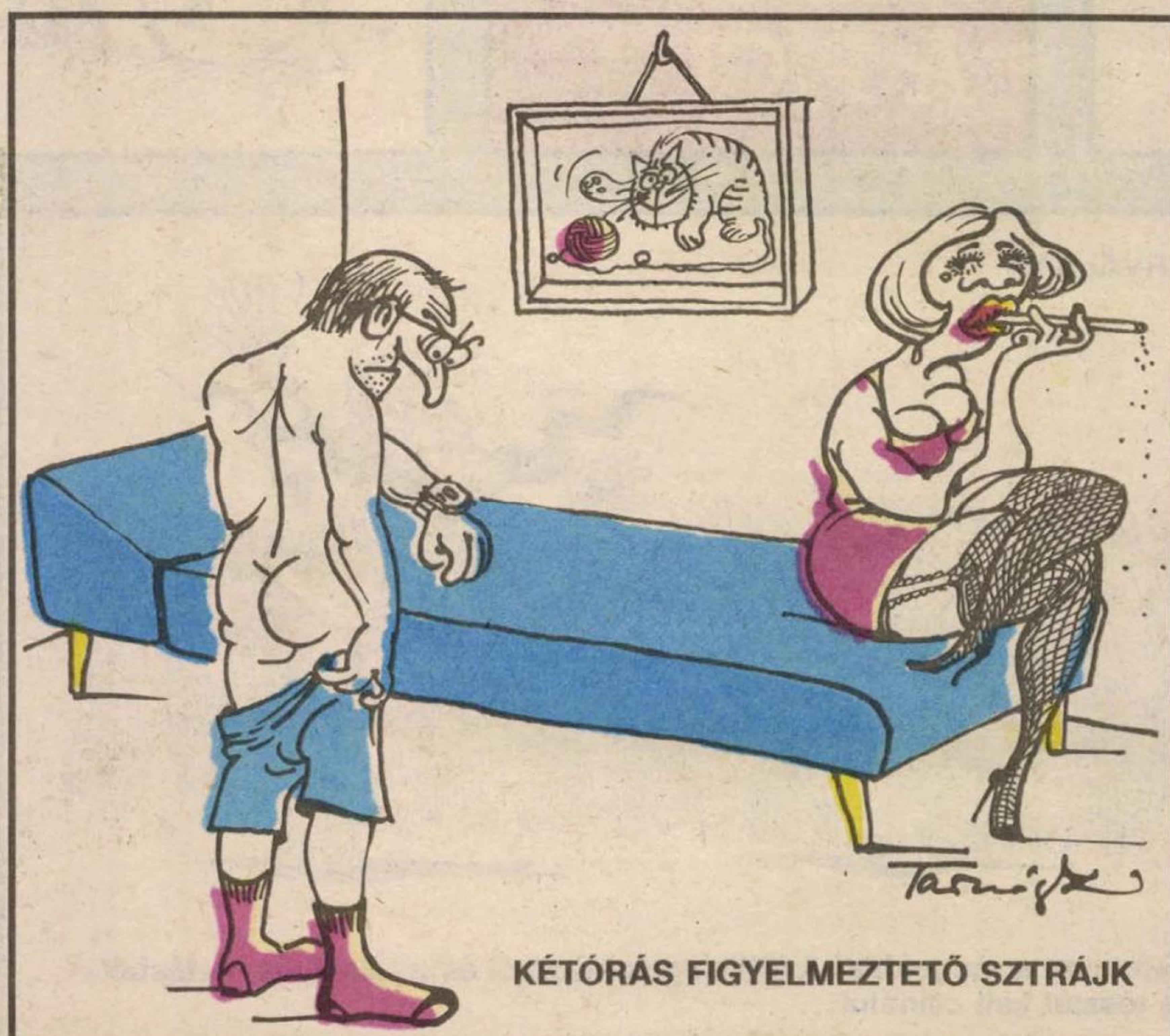
– Miért, mik lennének ők Amerikában?

– Kisebbség... De tudod mit, Gyula? Nem bánom, nekünk adhatjátok a búzát, mint segélyt! Úgy, akár a régi szép időkben!

– Azt hiszem, Mihail, akkor már inkább rajtunk rohad...

(Itt a beszélgetés megszakadt. A tárgyalások azonban folynak tovább.)

SHOWDER DUÓ

KÉTÓRÁS FIGYELMEZTETŐ SZTRÁJK

ANTALL JÓZSEF KAPTA AZ IDEI SCHUMAN-DÍJAT

(SAJNA, TORGYÁN MEGBUKOTT AZ ÖSSZHANGZATTAN-VIZSGÁN...)

A Ludas Matyi Színpada

Walter Béla:

VALÓS IGÉNY

(jelenet piackutatóknak)

Szereplők:
VEVŐ 1.
VEVŐ 2.
ELADÓ

(Történik, ha egyáltalán történik valami, hazánk egyik jól felszerelt vegyesboltjában. Az eladó éppen egy fazekat fényesítget, amikor nyílik az ajtó...)

VEVŐ 1. Jó napot kívánok.

ELADÓ Az ég fényesedjék önnek, uram. Mivel szolgálhatok?

VEVŐ 1. Szöget szeretnék venni.

ELADÓ Óh, édes úr, az hogy szög, nagyon tág fogalom... Mert szög az kérem lehet kis incifinci picinke, de lehet nagy farkas-barkas hatalmas is.

VEVŐ 1. Egy kábé négycentiset kérek.

ELADÓ Sajnos, akkora momentán nincs.

VEVŐ 1. Óh, lehet egy csöppet nagyobb, vagy akár kisebb is.

ELADÓ Kérem, szögünk egyáltalán nincs.

VEVŐ 1. Rajzszög? Jancsiszög? Derékszög...? Valami nyamvadt kis görbe szög csak akad itt valahol?!

ELADÓ Kizárt dolog, kérem. Az imént söpörtem...

VEVŐ 1. *(rimánkodva)* Csupán egyetlen-egy szögecske kellene, hogy fel tudjak akasztani egy képet.

ELADÓ Muszáj annak a képnek lógni?

VEVŐ 1. Olyan jól mutatna a falon... Az imént vettem.

ELADÓ Az imént? Aha! Akkor ez a baj!

VEVŐ 1. Nem értem.

ELADÓ *(végigméri)* Látom magán... Ugye, kegyed azt hiszi, hogy a szög nálunk hiánycikk?

VEVŐ 1. A vesémbe lát.

ELADÓ Pedig tévedni tetszik, fényes úr! Jelentette ön a szögeseknek, hogy képet fog vásárolni?

VEVŐ 1. *(megszeppen)* Elfelejtettem...

ELADÓ Gondoltam! A piacgazdaság csak a valós igényekre tud reagálni. Tehát a maga szögigénye nem valós igény.

VEVŐ 1. *(bambán)* Tehát a szögesek csak a valós igényeket elégítik ki?

ELADÓ Úgy van, uram! Fején találta a szöget...! Parancsol esetleg egy szép fényes fazekat?

VEVŐ 1. Nem. Mit csináljak a képemmel?

ELADÓ Gyorsan passzolja el! Ez a legjobb, amit tehet, határozottan leszögezhetem.

VEVŐ 1. Megfogadom a tanácsát, viszlát... Szög előttem, szög utánam... *(kisiet)*

ELADÓ *(fényesítget, dúdolgat)* Szöged híres város, Szögszárddal határos...

VEVŐ 2. Jó napot kívánok.

ELADÓ Az ég fényesedjék önnek is uram.

VEVŐ 2. Szöget szeretnék venni.

ELADÓ Sajnos a szögünk az utolsó szögig elfogyott...

VEVŐ 2. Sebaj!

ELADÓ Hogy-hogy sebaj?!

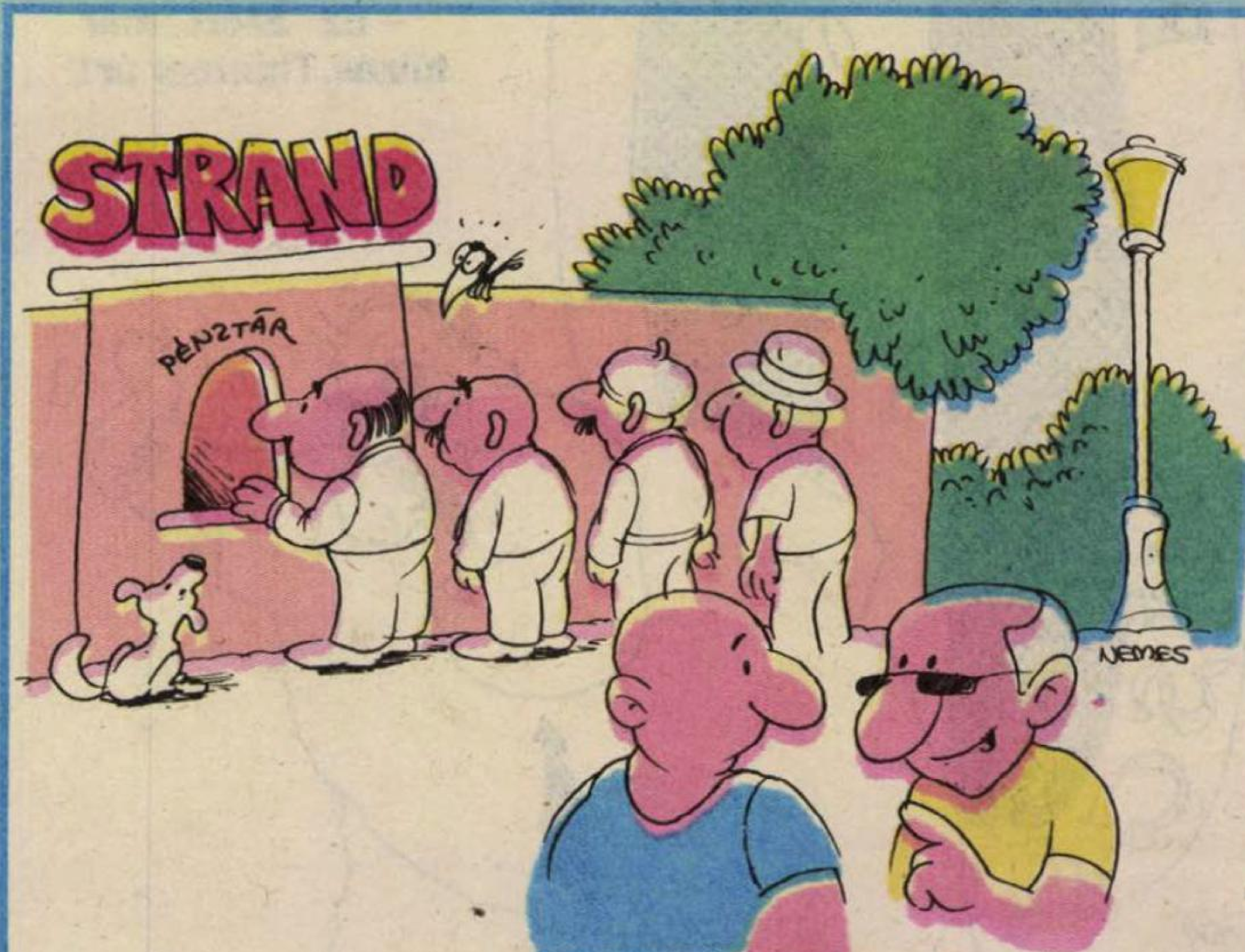
VEVŐ 2. Ismerek egy szögvállalkozót, majd kérek tőle egy egész zsákkal...

ELADÓ Uram, jól hallottam?! Egy *zsákkal?*

VEVŐ 2. Miért, esetleg maga is átvenne két-három mázsa szöget?

ELADÓ Kiütéseim vannak már a szögektől! De az ég szerelmére, árulja el nekem, hogy hol szerzett zsákot!!

(roló, függöny helyett)

– És az embereket már nem is érdekli, milyen drága a belépő, mióta sörrel töltöttük fel a medencéket!

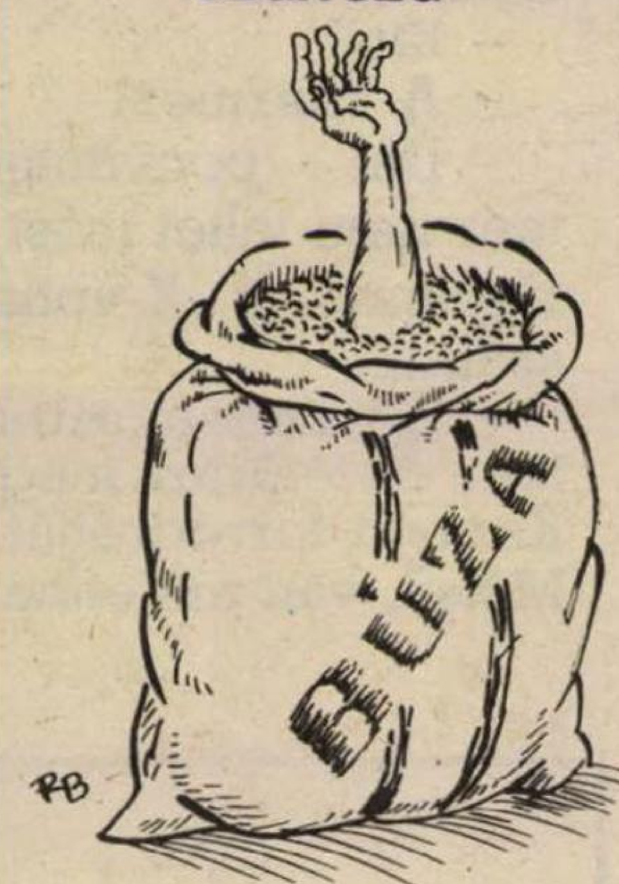
KICSI A MENTŐÖV

ELKÉSZÜLT A RÖVIDTÁVÚ KUPA-TERV

A KUPICA

SEGÍTSÉG

MEGTORPANT AZ EXPORT-NÖVEKEDÉS

IJEDŐS A PICI...

– Ne fáradjon, Gézuka, ameddig maga az amerikai menedzserképzőn volt, tönkrement a vállalat

AGRÁRVÁLSÁG

– Megvan a megoldás! A fölösleges búzából és a túlsúlyos sertésből hájas tésztát kell csinálni...

BALATON

– Sajnos, a szúnyogriasztás drága, inkább az üdülőket riasztottuk el

CSÚSZTATÁS

EZT IS TÚLÉLTÜK

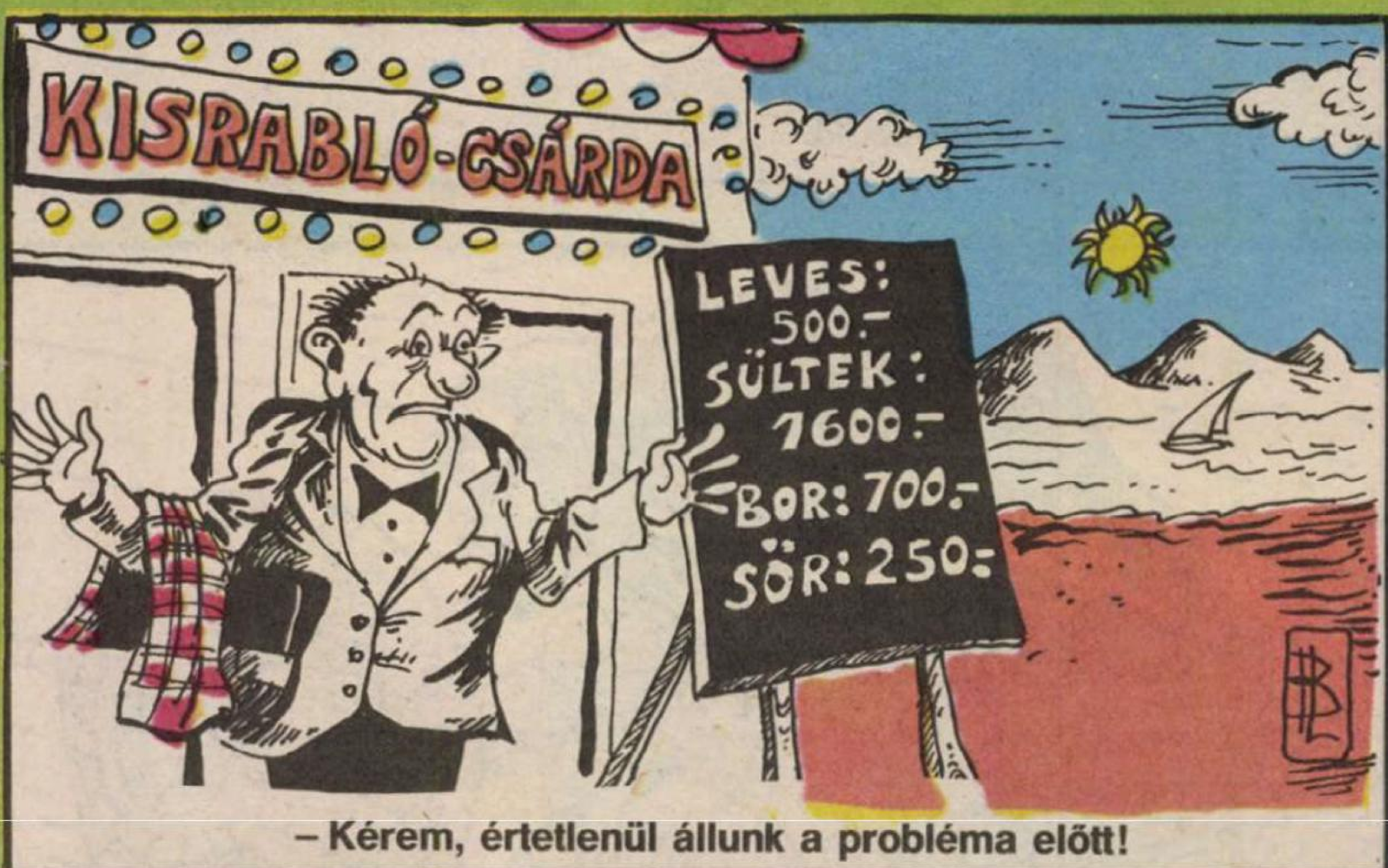

– Mi nem elfoglalni, csak átutazni, szeretlek madzsar!

– Sose gondoltam volna, hogy a külföldi konkurencia miatt így meg kell dolgoznom azért a napi betevőért

MIÉRT CSÖKKEN A KÜLFÖLDIEK SZÁMA A BALATONON?

– Kérem, értetlenül állunk a probléma előtt!

VENGRI CSILLAGOK

Csendes kis kerthelyiség a Duna partján. Leültem, és rendeltem egy sört. Ábrándjaimban az égre is szociális háló feszült, hogy felfelé se lehessen zuhanni. És akkor megérkezett a söröm. A korsó oldala harmatos, néhány vízerecske fut le rajta. És a hab! Ó, az a pazar, gyönyörű trónolás, ahogy a hab terpeszkedett a sör tetején. Lassan, minden ízre előre felkészülve, a számhoz emeltem a korsót. Aztán úgy maradtam. Mert a kerthelyiségben megjelentek a gurebák. Lassan, rendezetten vonultak. Utánuk fegyelmezett ulufedzsik. Semmi, semmi, gondoltam, és már azon voltam, hogy belemerülök söröm jótékony habjába, mikor megérkeztek a szilidárok. A szpáhik. A tatárok. Annyira tele lett velük a kerthelyiség, hogy csak na. Magamba csíptem. Nem, nem álmodom. A tatárok után a nisandzsi bég jött, ő szokta felrajzolni a padisah nevét a pöcsétes papírosokra. Aztán a defterdár. A kázi aszker. Te jó isten! Itt vannak a csaznegirek is! Utánuk szerényen, de magabiztosan udvari testőrök, vadászok. Aztán bejött egy egész ménes gépkocsi. Lassan szólni akartam: elég, nem férünk be többen de már akkor a kapudzsik is besettenkedtek. És – ajajajaj – a janicsárok. Egyébként nem látszottak gonosz embereknek, egészen emberformájuk volt, csak sokan voltak. De még mindig nem volt vége a páratlan felvonulásnak. Jöttek a csauszok. Néhány ismerős is volt köztük, ahogy ki tudtam venni a nagy tömörülésből. Itt volt például a híres Jaja-Oglu Mohamed. És – ó micsoda perc – Jumurdzsák, a félszemű.

Aztán egy kerengő dervis következett. Neki mindenki utat nyitott. Utána bevonult a fényes padisah.

Aki azt hinné, ezzel vége volt az egésznek, téved. Jöttek még topcsik, dzsebedzsik, aszabok, lugumundzsik, piadok.

Jaj, ki ne felejtsem: volt még néhány ezer akindzsi és gönöllü.

Biztosan álmodom. Ezért odamentem a szultánhoz:

– Ne haragudj, öcsiboci, mit csináltok itt?

Rámnézett.

– Átutazunk.

– De hát miért rajtunk?

– Mert a jugóknál nem lehet. És ne aggódj, rendesen megfizetjük. Ötven márka. Vagy a retur hetvenöt.

Hirtelen megszűnt minden. Nem hallottam a nyüzsgést, semmit.

– És meddig tart ez?

– Csak most. A szabadságolások alatt.

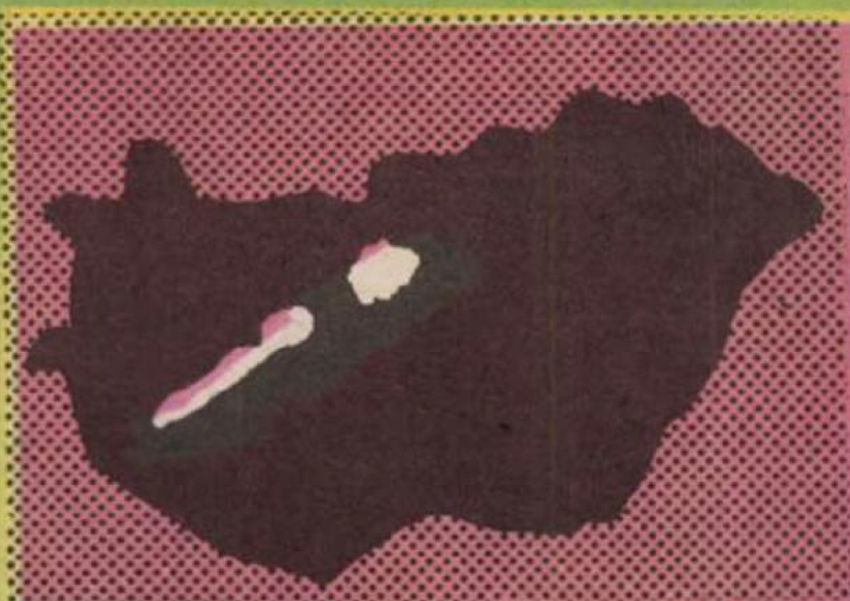
– Öcsiboci – borultam a lába elé –, nem lehetne ezt az átutazást egy kicsit meghosszabbítani?

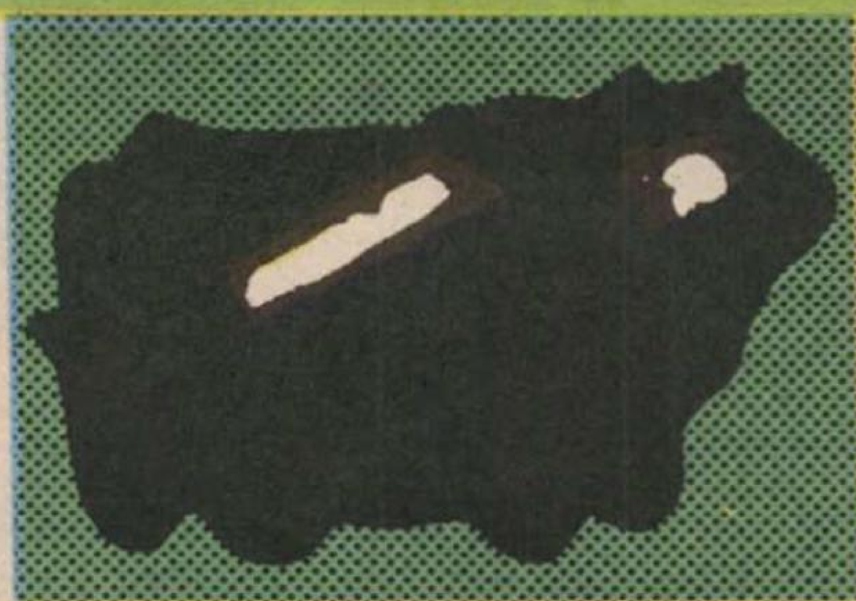
– Miért? – nézett rám csodálkozva a szultán.

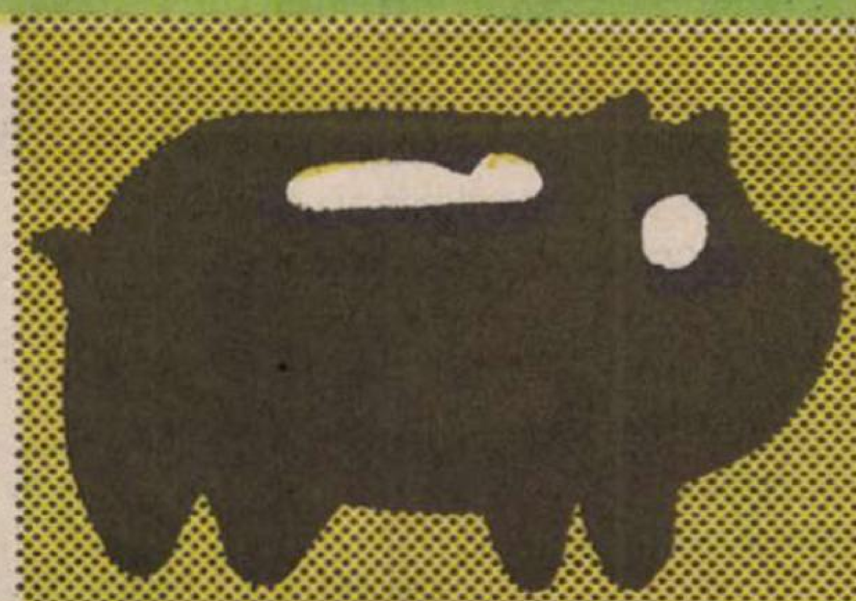
– Mert ha vonulgatnátok még százötven évig, ki tudnánk fizetni az összes adósságot.

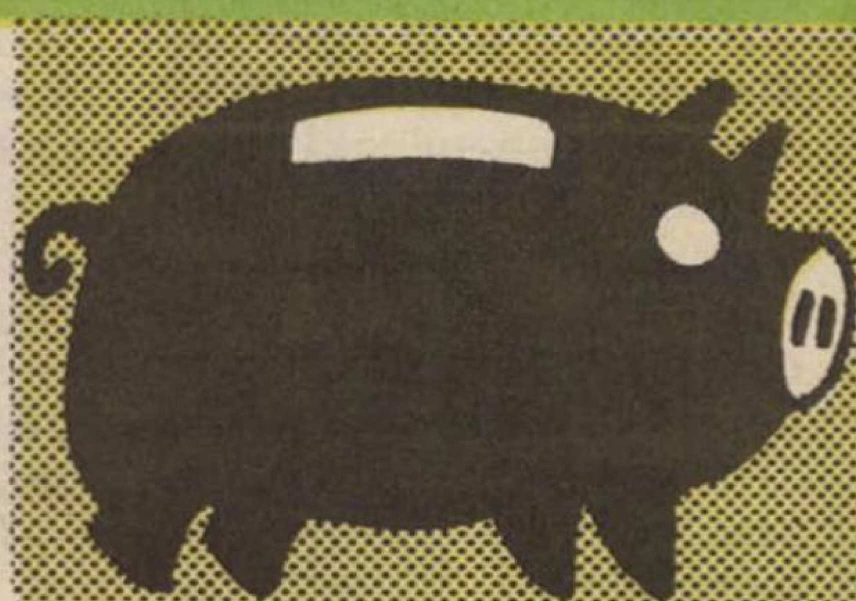
MURÁNYI MARCELL

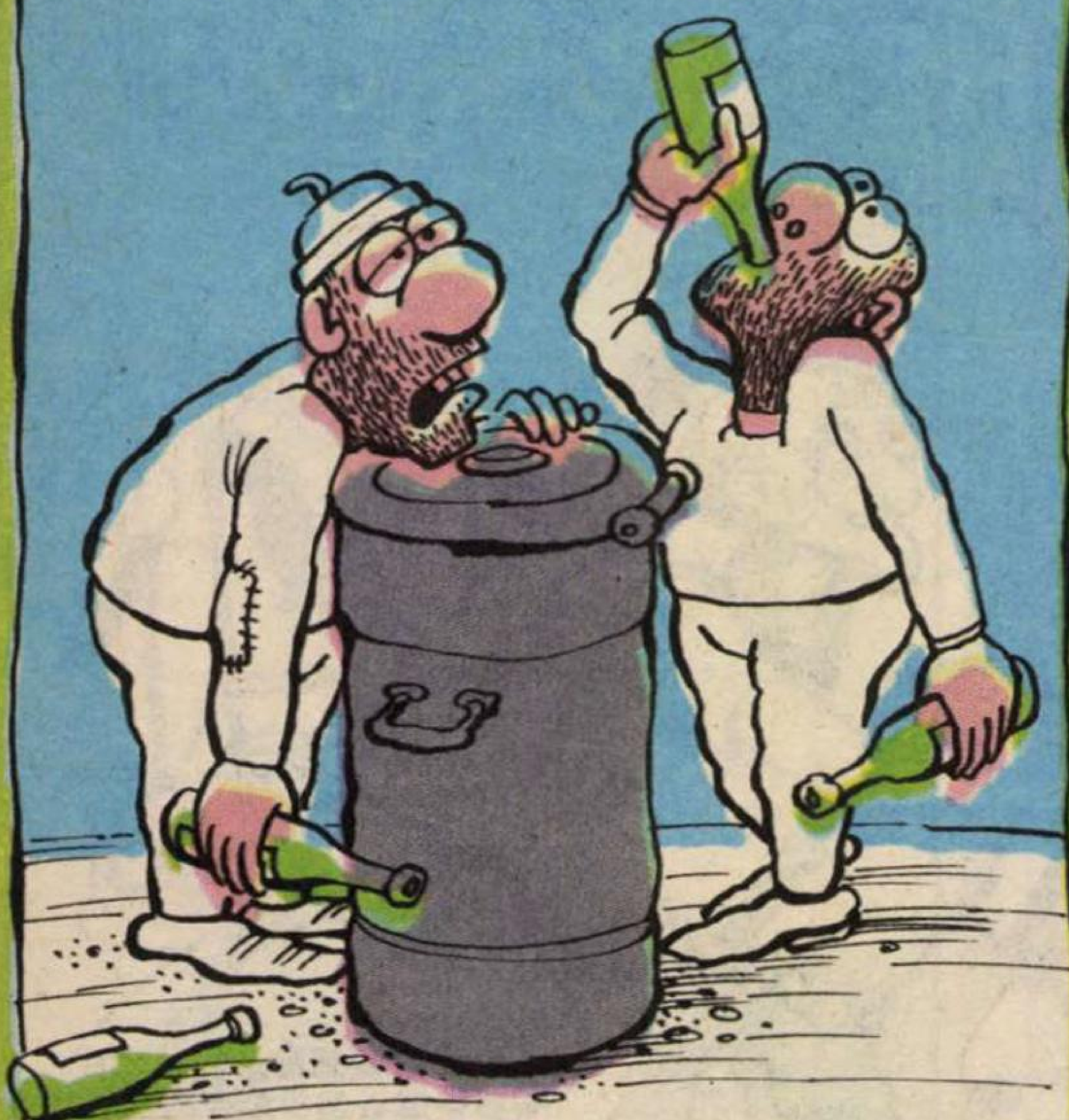
SPÓRNEMZET LETTÜNK

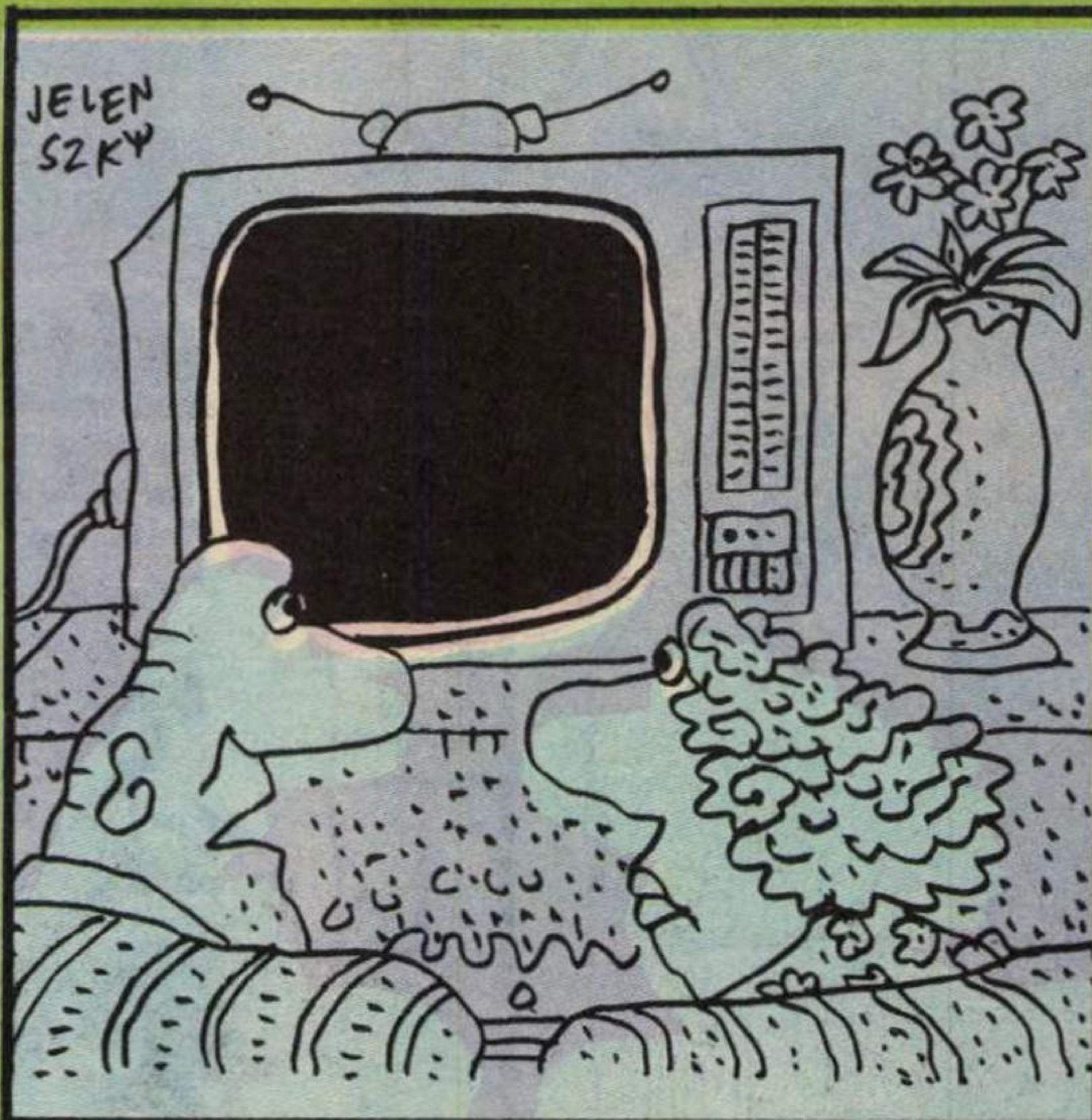

– Tőlem a szlovákok elterelhetik a Dunát, ha cserébe ingyen adják a sört

– Nem biztos, hogy ez adáshiba, lehet, hogy ez már a „Szomszédok"

Mégis végeztek ELTE-t a gödöllői filozófiatanárok

MARX: NEM TUDJÁK, DE TESZIK

– Olyan gyorsan mozog ez a gyerek mostanában...

KÉT VIRTUÓZ

Nem mindennapi szerencse, ha az ember rövid időn belül két rendkívüli tudású, elképesztően gyors felfogású emberrel ismerkedhet meg.

Méghozzá úgy, hogy ki sem teszi a lábát a lakásából.

Az elsőnek nem tudtam megjegyezni a nevét, csak annyit, hogy nyugdíjas könyvelő, és már negyedszer vesz részt a „Játék és muzsika tíz percben" című rádiós vetélkedőn.

Minthogy senki személyi jogait megsérteni nem szeretném, végig átköltött formában mesélem el ennek a virtuóznak a szereplését.

– Mi a címe és ki a szerzője a most felcsendülő zenedarabnak? – kérdi a műsorvezető, és segítségül megemlíti, hogy az opera címe lapp nyelven jegesmedvét jelent, de ez csak fonetikai véletlen, és már halljuk is, hogy trampapam tututuuu óllálá, és közvetlenül utána a versenyző válaszát:

– A Szkarabeusz halála első felvonásának második jelenetéből hallottuk Medárd anyó belépőjéből az utolsó taktusokat. A darabot Jakob Münz forgatókönyvéből Sebastian Kolberg készítette 1783 szeptember ötödikétől december huszonnyolcadikáig, az ősbemutató Sanghajban volt, 1803-ban, július másodikán, szerdán, Csim-Buk-Tu vezényelte, félház előtt, ha nem tévedek, 27 lüánba kerültek a karzati jegyek.

– Ki énekli kinek a dalát? – szól a második kérdés, és a műsorvezető segítségül megemlíti, hogy ma Edward napja van, és a dalnok másod unokatestvére e névre hallgatott, anno, és hallunk pár trillát; és jön a felelet:

– Rudolf von Lüpke, hatgyerekes menzai segédgondnok versére komponálta a zenét Zondorovics Iván, a híres unterdorfi zenede megalapítója 1916-ban, mielőtt hadnagyként elesett volna az abendbergi csatában. Aki pedig énekli, az nem más, mint a stockleini opera kontrabasszistája, Teofil Teodorov. A felvétel tudtommal 1929-ből való, szeptember harmadikán, kora délután készült, a zongoránál az a Micsuko Broniszláv ült, aki törött pedállal is hiba nélkül látta el az aláfestést.

És így tovább, és így tovább, fantasztikus, ugye?

Kap is a végén egy százforintos utalványt, vehet érte hanglemezt a hanglemezboltban, és még két koncertjegyet is átnyújt neki a műsorvezető.

*

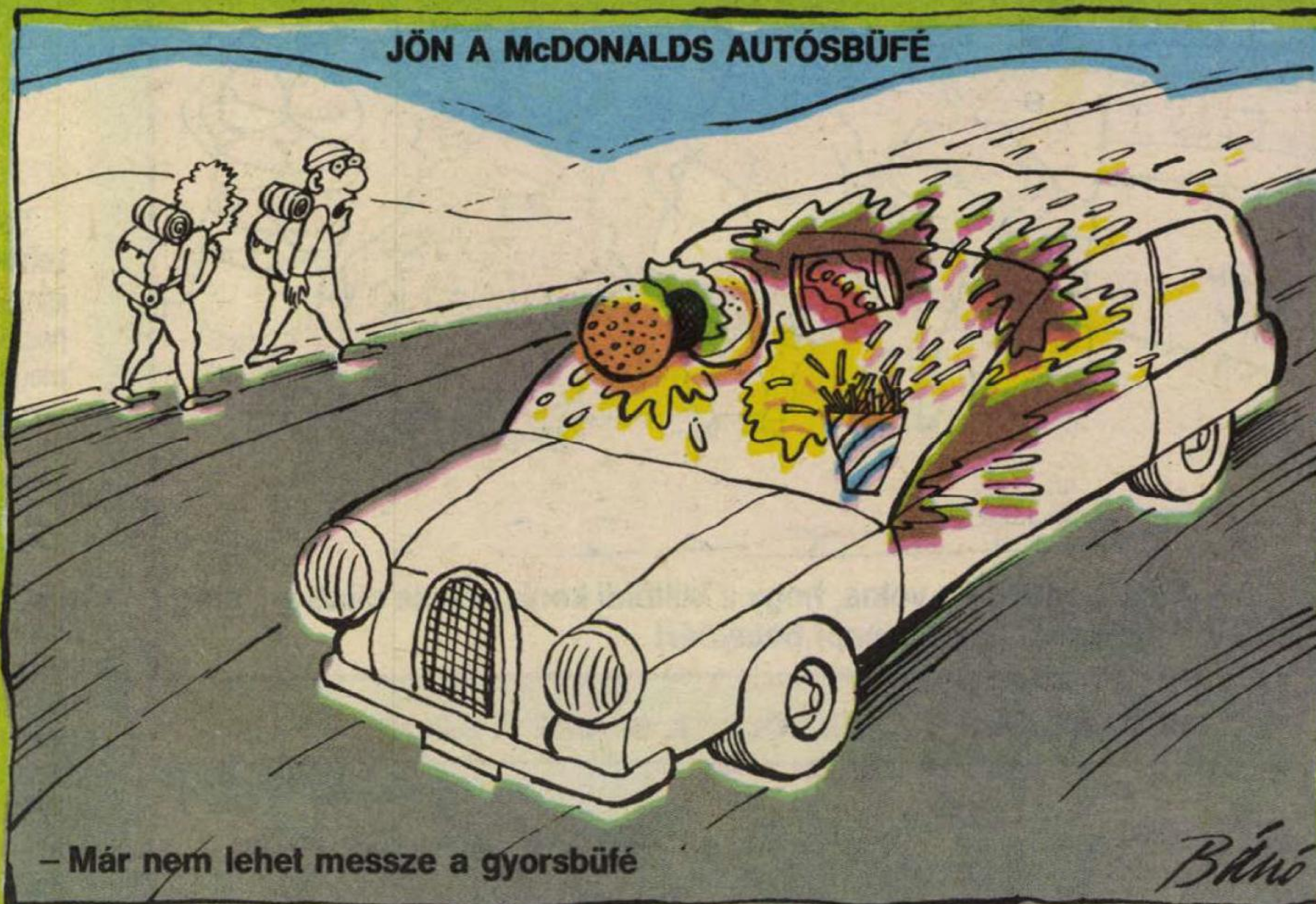
A másik fenomén a televízió telefonos játékában jutott szóhoz. Egy tízéves kislány. Csengő hangocskáján mindig a legjobbkor kiáltotta bele a kagylóba azt, hogy: Bumm!, ledöntve minden elektronikus kuglibábut. Kész csoda!

Ha jól láttam, tízezer forint értékben, egy tizenkétszemélyes porcelán étkészletet nyert.

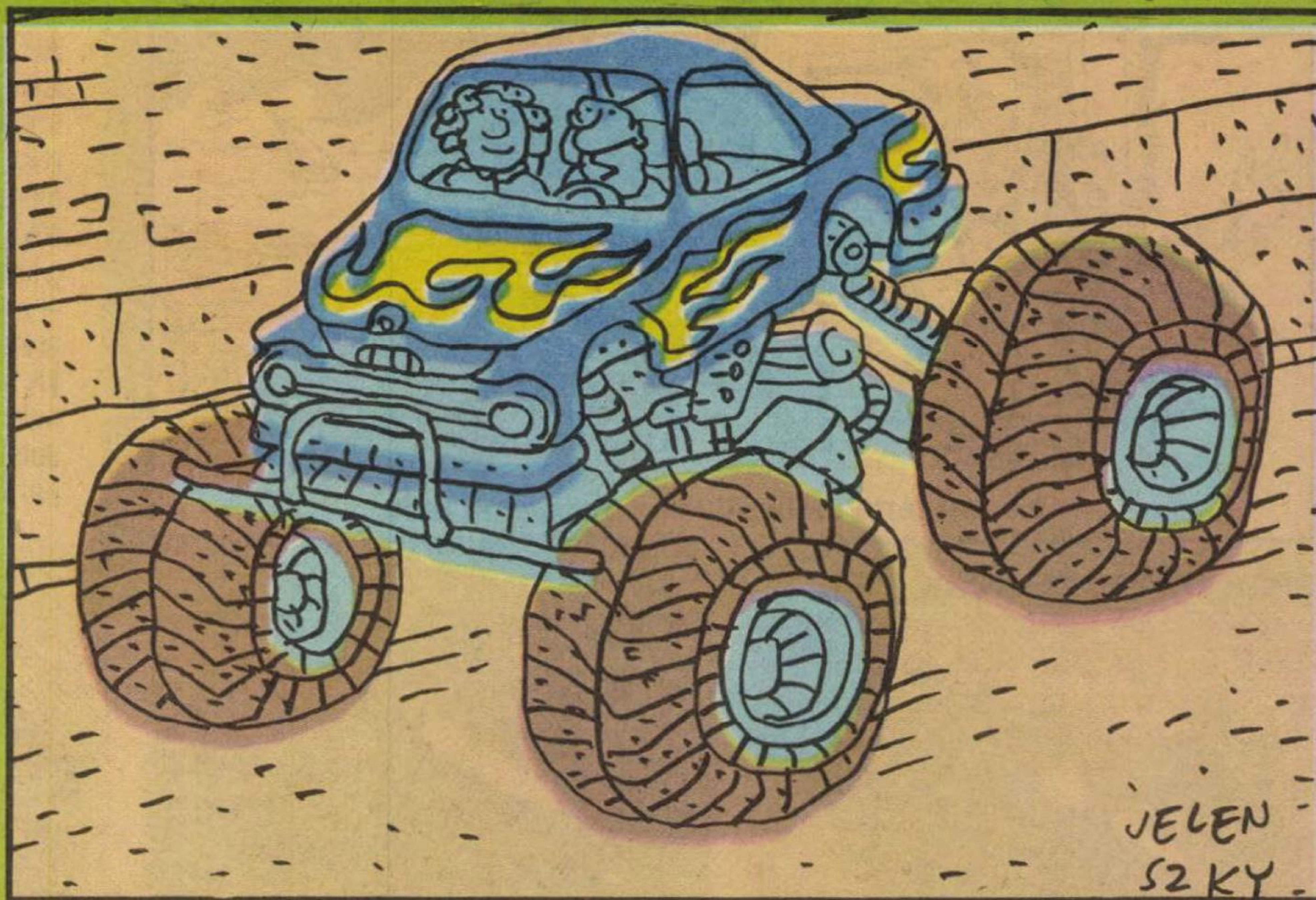
De ezen felül ő már nem kapott egyetlen egy koncertjegyet sem.

Nincs igazság!

(Kürti)

– Már nem lehet messze a gyorsbüfé

– De, komolyan örülök, hogy Géza bácsi küldött egy kocsit Amerikából, csak egy kicsit sötéten látja a magyarországi útviszonyokat

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

A Külvárosi Médiakölcsönző igen sikeres cég volt. Sikerének titka annak volt köszönhető, hogy telephelyén csak merülőforralókat tárolt, és kuncsaftok terén a pedagógusokra specializálta magát. Ha egy tanárnak az óra megtartásához merülőforralóra volt szüksége, csak áttelefonált a céghez, és minden el volt intézve.

Nemrégiben a cég vezetője arra az elhatározásra jutott, hogy nyugdíjba megy. Ebben az is befolyásolta, hogy főnöke, a Külvárosi Kabinet vezetője már több ízben utasította erre. A főnök tehát megírta kérelmét, alávetve magát a pályán oly gyakori vezéráldozatnak. Tudta, hogy távozása előtt pontos leltárt kell készítenie a rendelkezésre álló médiákról. Gondot csak az okozott, hogy többéves munkaviszonya alatt már több merülőforralót is privatizált.

Ha lúd, legyen kövér! – gondolta. – Leselejtezek tízet, és hazaviszek még hármat!

Pár hét múlva megérkezett a szerviz képviselője.

– Szervizmester úr! Ha ezeket a holmikat használhatatlannak nyilvánítja, egyet maga is hazavihet – mondta a főnök, és az alku megköttetett.

Később ellátogatott a céghez a Selejtezésügyi Illetékes.

– Nézze, Selejtezésügyi úr! Nekem hiányom van, meg ez, meg az, szóval, ha aláírja a papírt, máris az öné az egyik merülőforraló.

A Selejtezésügyi Illetékes szaporán pislogott, mert még mindig szokatlan volt fülének az „úr" megszólítás, aztán gyorsan aláírta a papírt.

És ez így ment tovább. Kapott egy készüléket a beosztott is, akinek az apja a vezérkarban dolgozott, ezért a fiú fizetése nagyobb volt a főnökénél; és kapott a készletből mindenki, akinek az aláírására szükség volt.

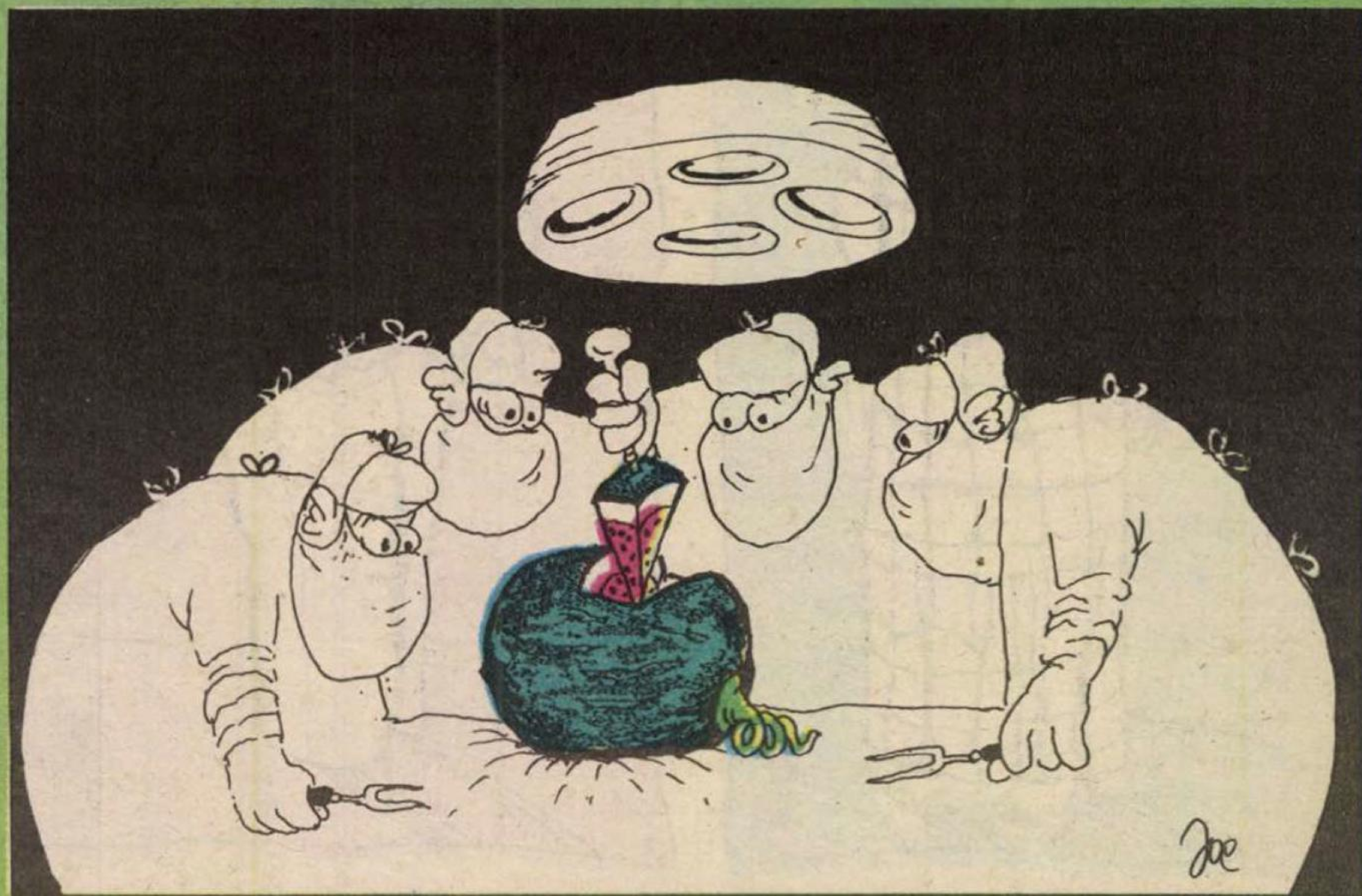
A főnök nyugdíjba ment, és lakásában ücsörögve így összegezte az eseményeket:

– Nemhiába, tényleg demokráciában élünk. Mindenki megkapja, amit akar, nem úgy, mint azelőtt.

SZŰCS JÓZSEF

– Nem értenek ezek hozzá, én mindjárt az elején azt mondtam az asszonynak: aztán semmi meztelenkedés nyugati magazinokban!

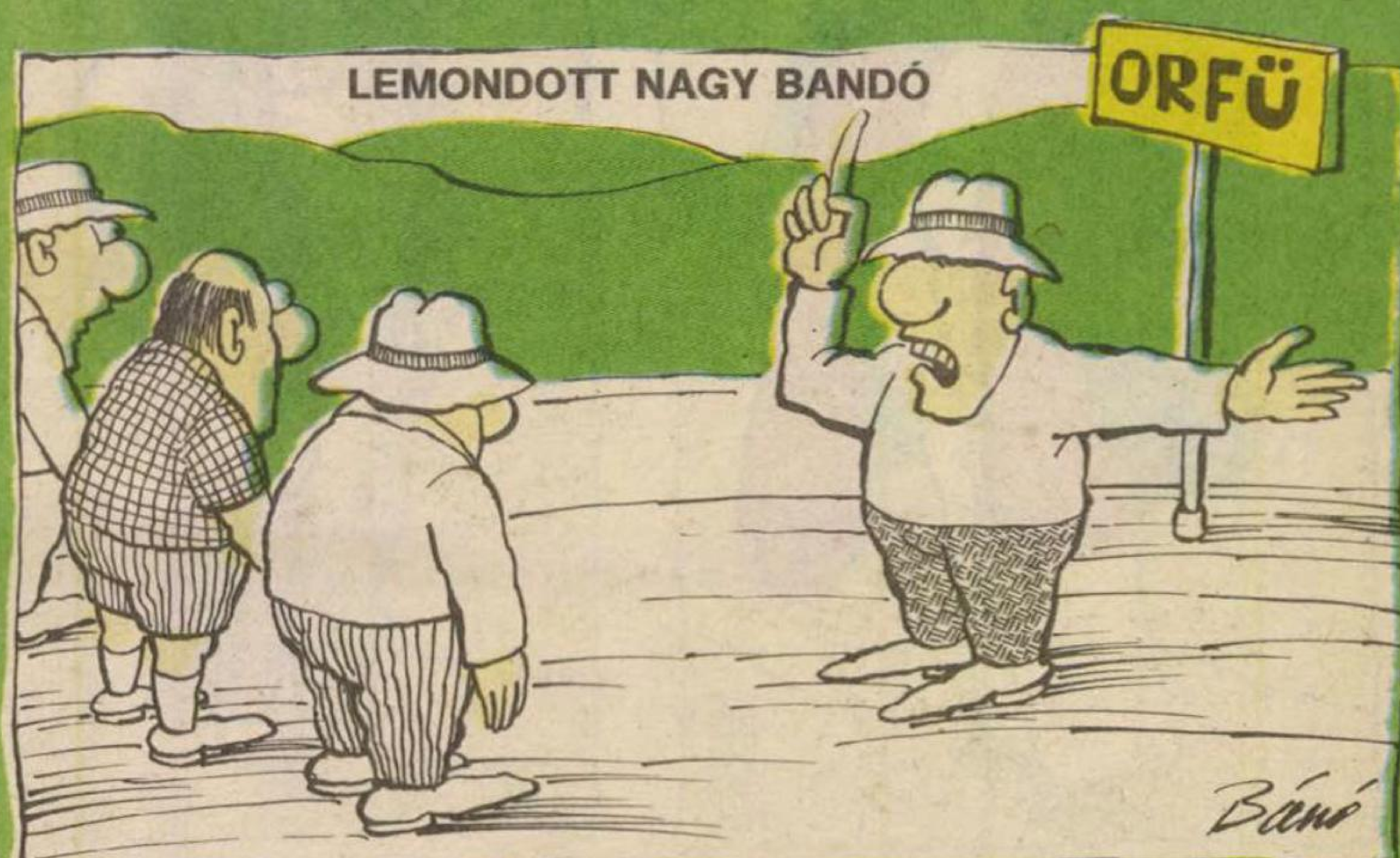

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

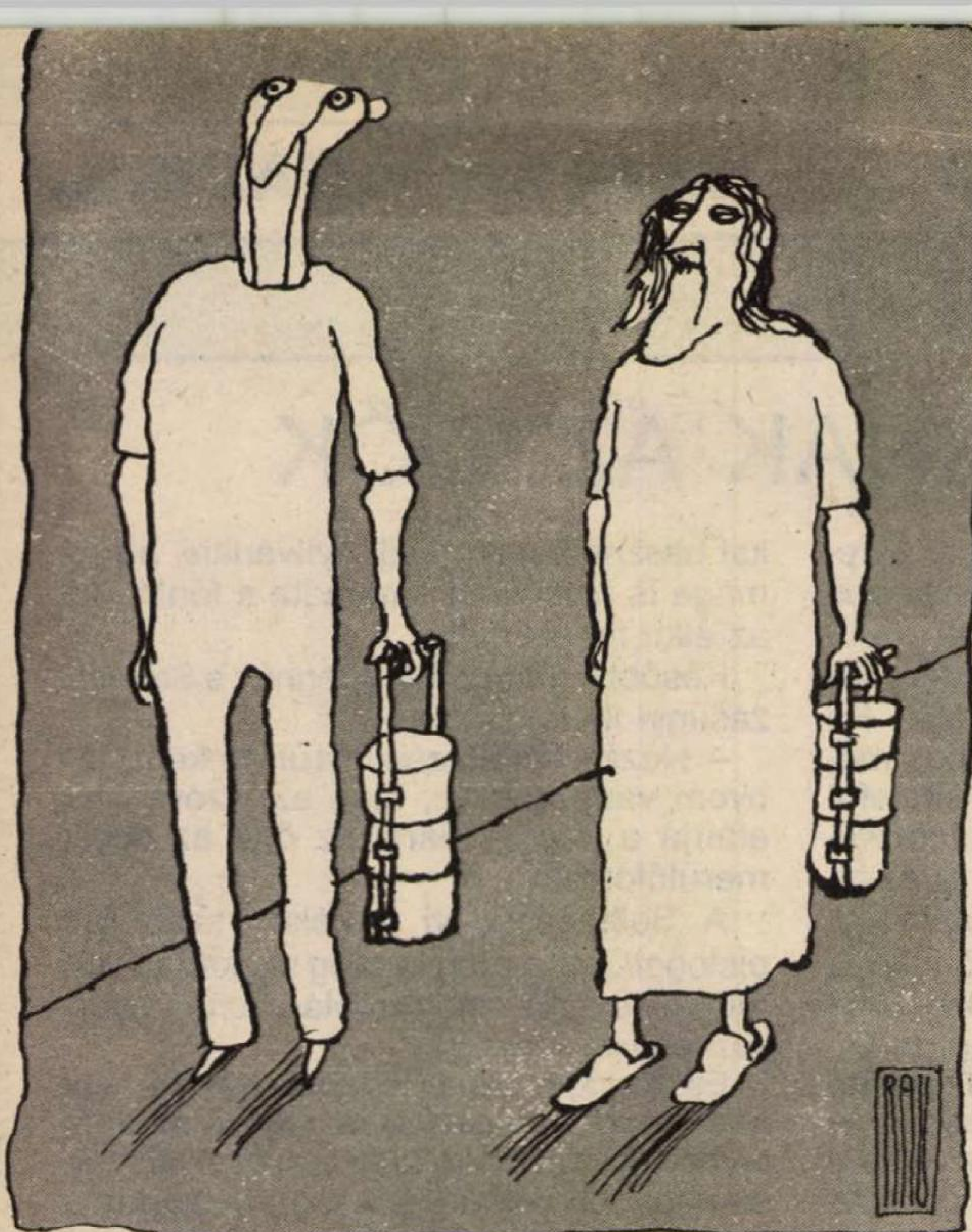
1. NINCS MÉG LAKÁSUK A „POKOLI TORONYBÓL" KIKÖLTÖZTETETT CSALÁDOKNAK
2. PÉCSETT RÖVIDESEN MEGNYÍLIK A „SZERELEM PARKJA"

– A fene tudja, de erről a sok kerek dinnyéről mindig az ötvenes évek jutnak eszembe...

– Válasszunk, emberek, mert úgy tartja a mondás, hogy új korbács jól seper

Nyugdíjasoknak egyenruha zseb nélkül, úgy sincs mit beletenni...

A Rákóczi téri hölgyeknek nejlonharisnya, razzia esetén felfutó szemmel és elfutó hölggyel...

DIVA

(a francia Le Szegé

Nyugdíjasoknak, szegényel
nek: Legdivatosabb modellün
az az egyszerű szabású egyb
ruha, mely pizsama és ruha
egybe'... Arra úgy sincs gon
juk, mivel töltsék meg zsebeik
(semmivel). Tervezőink elkész
tették a ruha zseb nélküli vált
zatát is jelentős kedvezménye
kel. Munkanélkülieknek mana
ság a legdivatosabb a kormán
által nekik tervezett szociál
védő-hálóing.

Javasolhatjuk még a soh
mosást nem igénylő kosz-t
möt, valamint azt a nadrág
amely zálogkiváltás esetén f
ismeri a gazdáját.

Lábbelinek a papucsot aján
juk, szegényebbeknek pedi
egy fél cipőt.

Politikusoknak: A kormán
tagjainak divatos nyári viselet
könnyű átmeneti kabát, sok h
mezéssel-hámozással.

Más párthoz igazolóknak k
színben készülő köpönyegü
ket ajánljuk, mely Gogol márk
névre hallgat. Külképvisel
teink dolgozóinak beosztási h
lyüktől függően svájci sapk
norvégmintás pulóver, vag
skót szoknya.

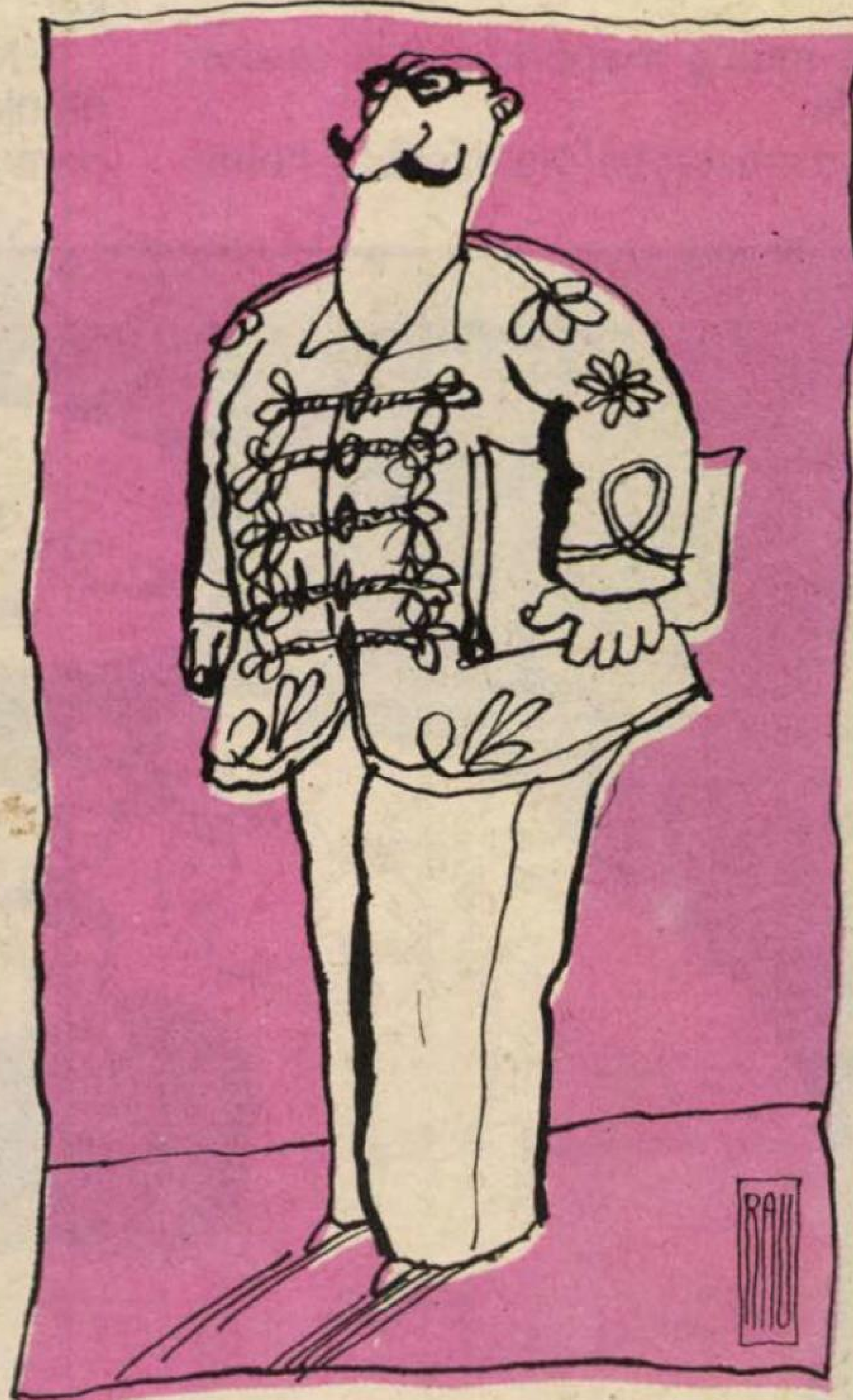
Figyelem! Már nem divat
vaskalap!

Parlamenti szavazásokho
javasoljuk a többsoros öltöny
sok gombbal! Leváltott nagykö
veteinknek tanácsoljuk: kerü
jék a tűzpiros színt!!

Az alvilágnak: Praktikus vise
let a malaclopó, surranóva
Rendőrök közelében ne viseljü
őket, mert könnyen zakó lehe
belőle.

A munkanélkülieknek szociális védőhálóing...

Politikusoknak ajánlott könnyű átmeneti kabát, hímezéssel-hámozással...

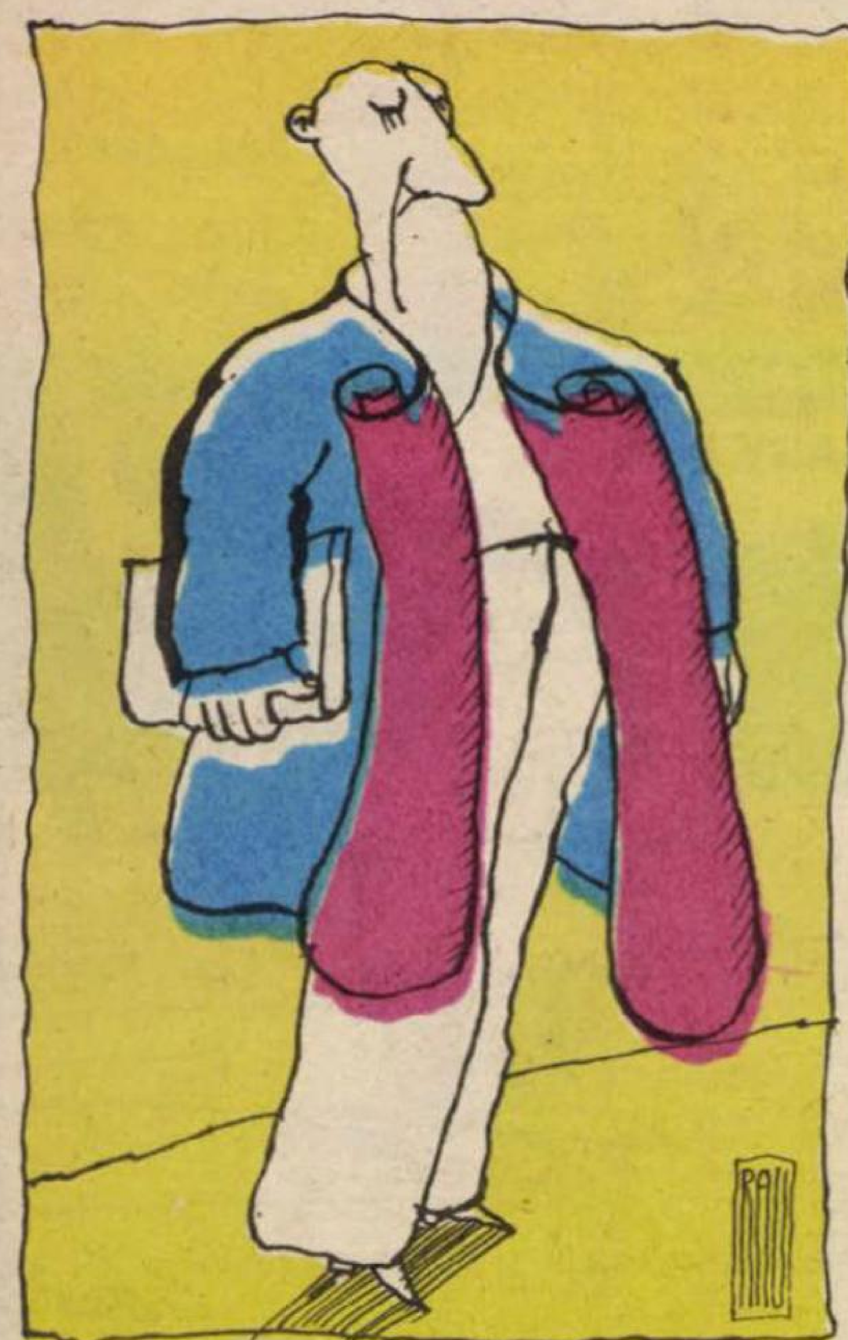

Villanyszerelőknek dinamógatya...

TÁPLÁLÉKKIEGÉSZÍTŐ VISELET:

speciális, alkalomhoz illő óriá

Más párthoz igazolóknak két színű köpönyeg...

A hajléktalanoknak ajánlatos a kosztüm...

Az alvilágnak praktikus viselet a malaclopó...

'91

(ivatház kínálata)

Rákóczi téri hölgyeknek ké-
ült kollekciónk legötletesebb
abja az a nejlonharisnya,
elyen razzia esetén elkezd
ni a szem, a viselőjével
yütt!

Örömmel közöljük, hogy a
anyolcsizma végképp kiment
ivatból!

Akik nincsenek megelégedve
konfekcióméretekkel, a bőr-
ben a büntetéssel együtt ezt
ájuk szabják!

Kereskedőknek, vállalkozók-
: Felsőruházatként a kényel-
s kardigánt kínáljuk! Vigyá-
! Könnyen nagymellénnyé
hat!!

Pénz szállításához ajánljuk
eb nélküli öltönyünket. Fi-
eljék a márkát, mert az utcai
isoknál már sok zsebes is
ünt!

Az üzleti életben is terjed a
nözés. Ennek megelőzésére
eljenek sárga-piros inget, és
várják meg amíg kék-zöldre
ik!

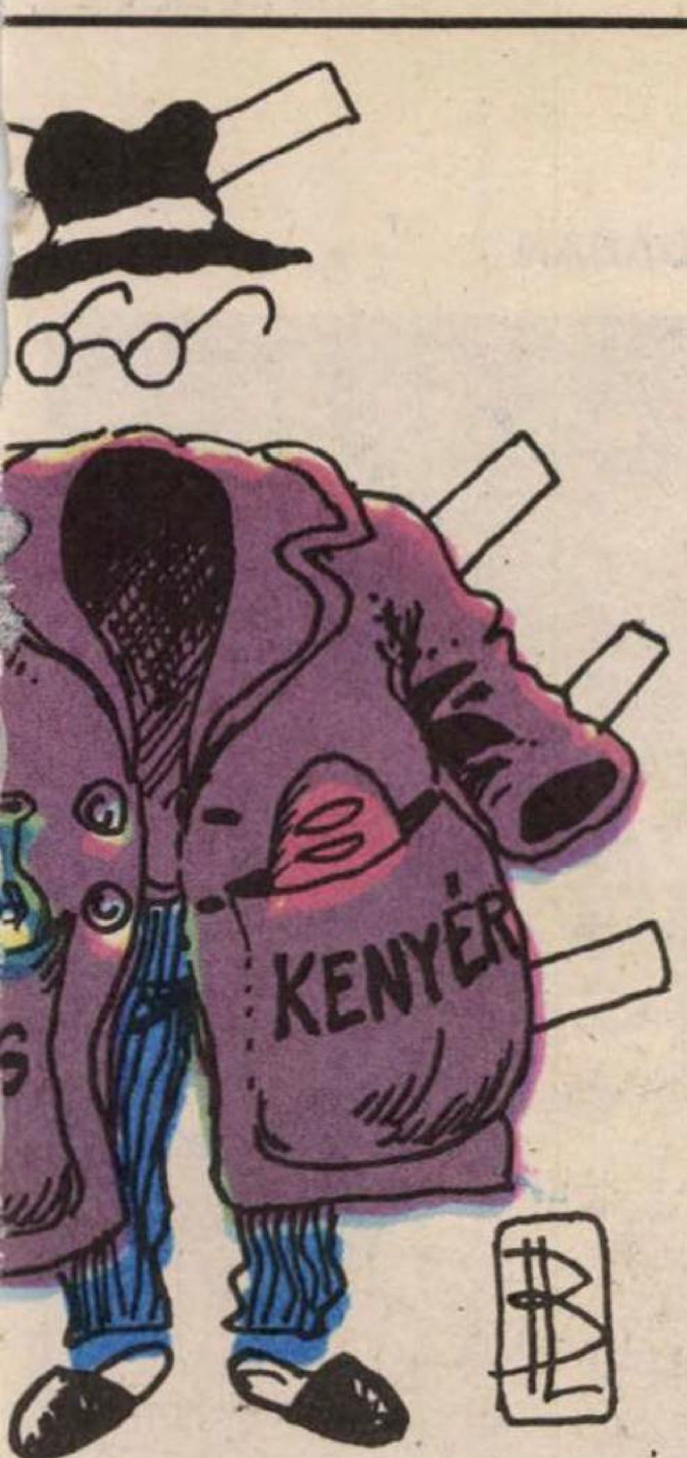
Akik nem dohányoznak, kerti
nepségre hordjanak No Smo-
got.

Divat a bőr. Egyes szélhámo-
knak csak a képén nincs. Ná-
hosszabb távra a csíkos ru-
viselését javasoljuk.

Hölgyeknek készítettük azt az
l gombolás–hátul cippzáros
dellünket, melyet aszerint vi-
nek, hogy partnerük mennyi-
tapasztalt.

Kifogást keresőknek Ürügy
rkájú blúzunkat ajánljuk. Fi-
elem! Ezek többnyire átlát-
ak!

SHOWDER DUÓ

...kkel, cserélhető kukával

NUDI DIVATTANÁCSADÓ

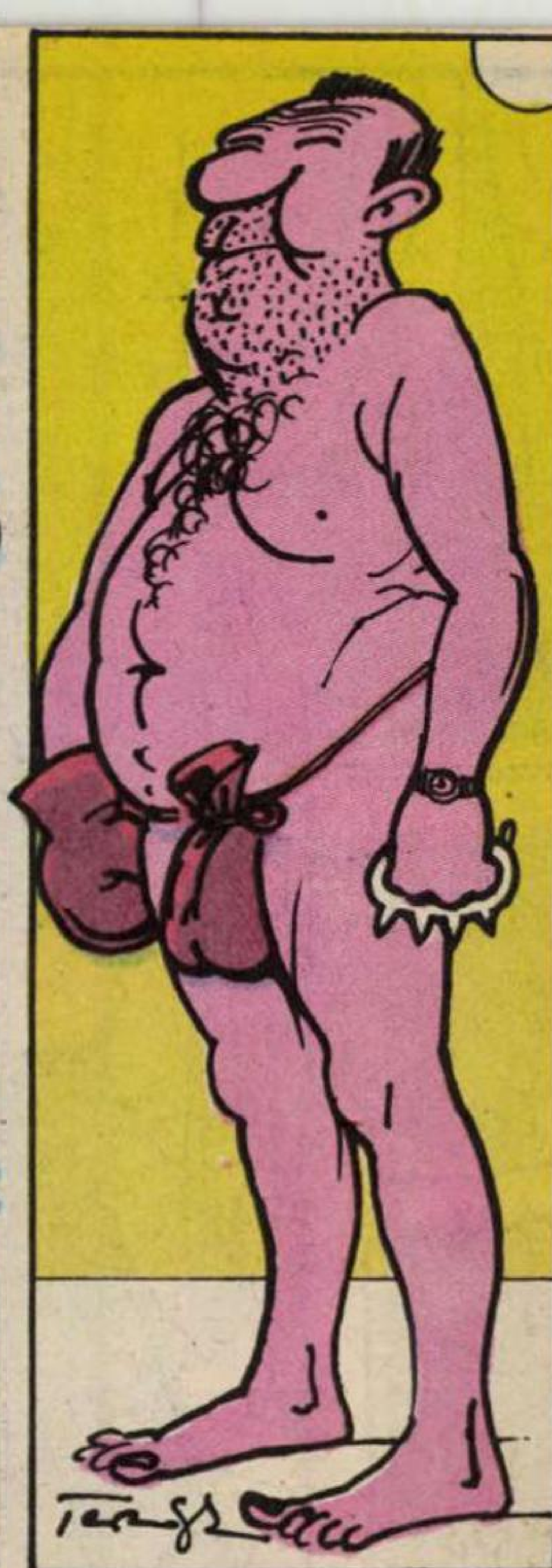
– Viseljünk egységes szőrzetet!

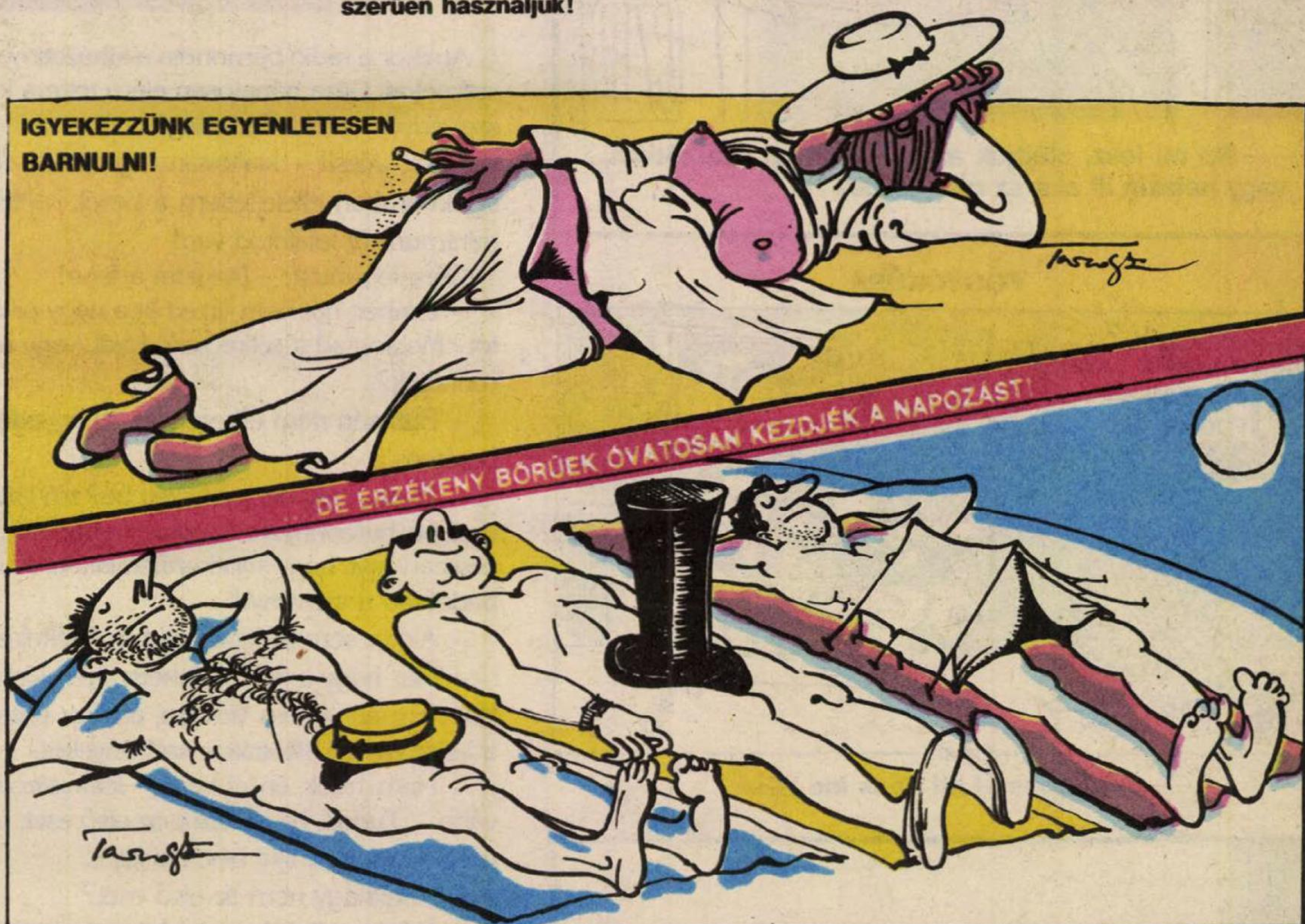
– A mellkeményítő krémet csakis előírásszerűen használjuk!

– A „Fogyi" szedését idejében hagyjuk abba!

– Értékeinket tartsuk jól védhető helyen!

SZÉPSÉGVERSENY

Már jó előre mindent elkészítettem. A legkényelmesebb fotelt szembe állítottam a tévével, melléhúztam a kisasztalt, rogyásig pakoltam mindenféle földi jóval, hogy nézni is tereh.

Mégis izgultam, hátha valamit kifelejtettem, és a szépségverseny közben fel kell állnom. Amikor harmadjára ellenőriztem, hogy minden a helyén van-e, feleségem sírva fakadt: őt már nem szeretem, én csak más bájaira vagyok kíváncsi. Az ötödik ellenőrzésnél bőröndbe pakolt, és éppen az ajtónál járt, amikor megkezdődött a verseny.

Vagyis az a valami...

Julcsa – mármint a feleségem – az ajtóból egy szívhez szóló utolsó üzenetet akart elrebegni, olyasmit, hogy legyek boldog a képernyőn flangáló lányokkal, de megakadt benne a szó.

Nem a meghatottságtól. Pusztán azért, mert nem volt hivatkozási alap. A képernyőn lányok helyett fiúk libegtek fel-alá, talpig divatos öltönyben.

Julcsa semmiképp sem akart lemondani a nagyjelenetről, hát várt, majdcsak feltűnnek a lányok.

Tíz perc múlva elengedte a kilincset. Huszadik perce sétálgattak a fiúk a képernyőn, amikor Julcsa – már a kanapén heverve – felnevetett.

– Ezek jól kicsesztek veled! Ez férfi szépségverseny!

– Anyukám! – horkantam fel. – Ez csak egy kis reklám, reklámocska. A TV szegény, kell neki a bevétel.

És hogy igazam legyen, a divatbemutató abbamaradt, és felvonultak a lányok estélyi ruhában. Szemeim a képernyőre tapadtak, Julcsa újra felfújta magát, már éppen belekezdett volna a nagymonológba, amikor a lányok eltűntek.

Nejem csendben maradt, én pedig nézhettem Antal Imrét, reklámokkal tarkítva.

Valamikor az est folyamán – nem emlékszem pontosan mikor – a lányok fürdőruhában végigfutottak a színpadon, de mire figyelmemet összpontosítani tudtam volna, már ismét reklámot adtak.

Julcsa csak nevetett fölényesen, de én bizakodtam. Amikor a közvetítést megszakították, még azt hittem, azért teszik, hogy a Híradó tudósíthasson a nagy eseményről, bemutathassa végre a formás versenyzőket.

Tévedtem.

Az eredményhirdetésnél már Julcsa is méltatlankodott.

– Szegény lányok! Azért velük is foglalkozhatott volna a műsor néhány percet. Ezzel a sok piszlicsáré reklámmal nevetségessé tették az estet.

– Megmentették viszont a házasságunkat – fordultam felé, és reklámcélból mosolyogtam egyet.

FARKAS MÁRTON

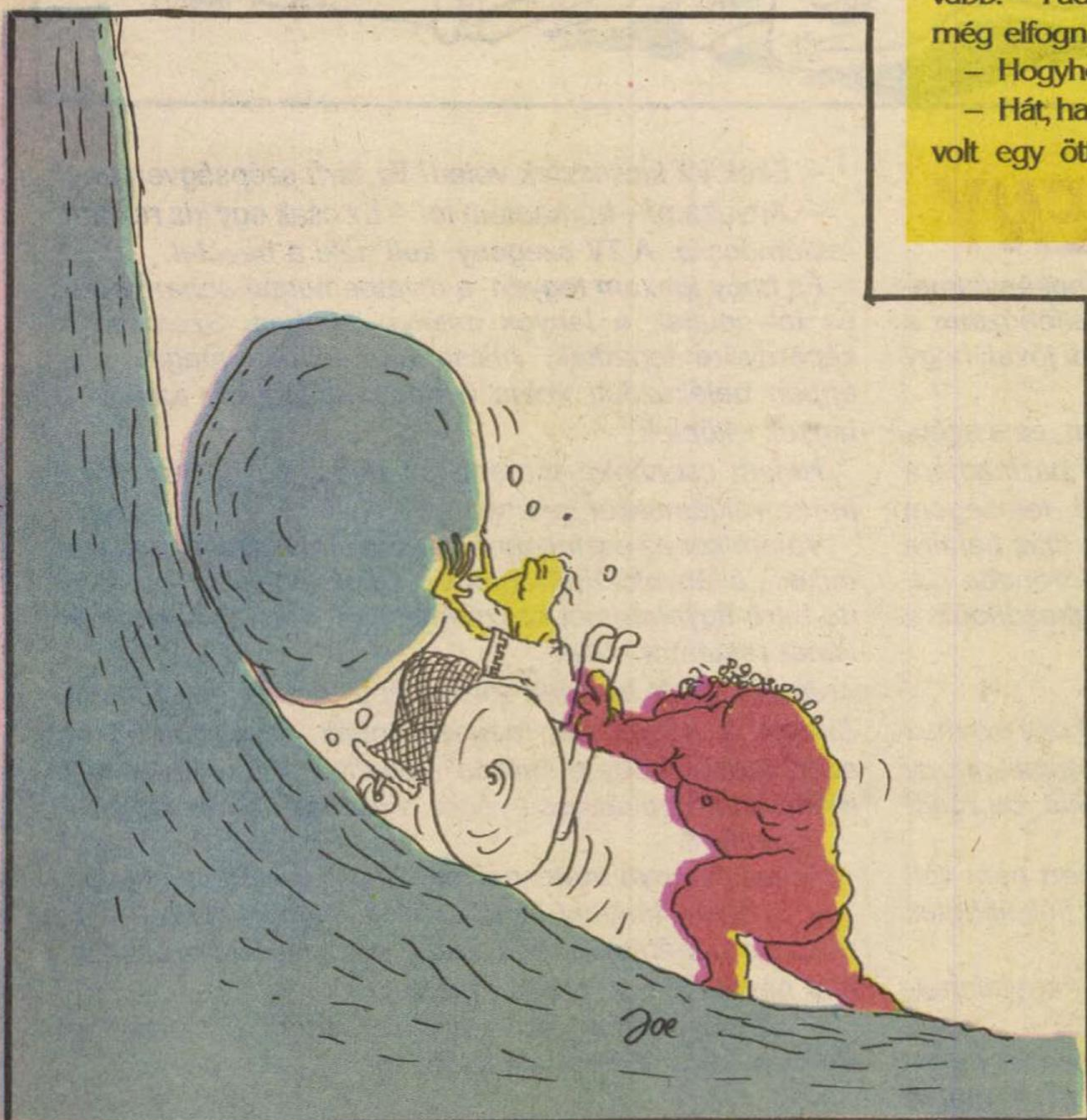

– Na mi lesz, aláírjuk azt a barátsági szerződést, vagy hetekig itt akarsz még tökölni?!

FOGYÓKÚRA

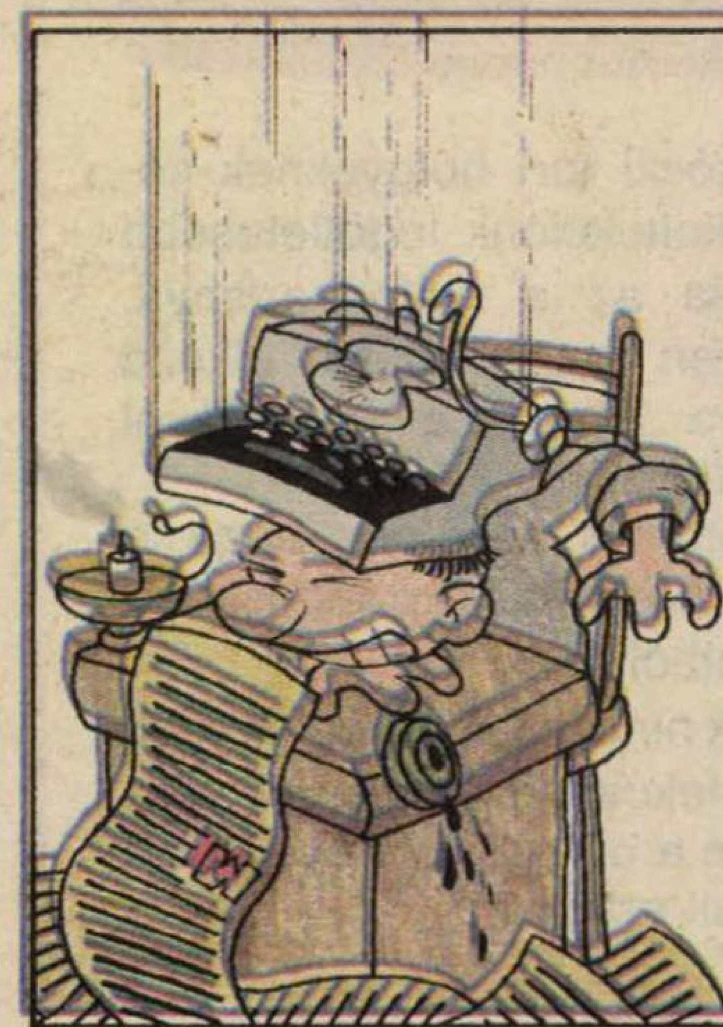

– Jesszusom, Lili! Te is ide jársz?

BLŐDLI... BLŐDLI... BLŐDLI... BLŐDLI...

A SZERENCSE FIA

Amikor a rádió bemondta a kihúzott nyerőszámokat, Géza bánatosan elém tette a lottószelvényét: – Ezt nézd meg!

– Te, Józsi! – kiáltottam izgatottan, mert izgalmamban elfelejtettem a nevét. – Neked minimum öt találatod van!

Géza legyintett: – Megette a fene!

– Ember, hát nem érzed át a nagy pillanatot? Megfogtad a szerecsen dióját, vagy hogy mondják?

– Biztosan nem érkezett be – bágyadozott barátom.

– Mi az, hogy nem érkezett be? Én láttam, amikor huszonnyolc tanúval írattál alá egy elismervényt, hogy sajátkezűleg látták, amikor bedobtad a szelvényt!

– Akkor sem találják majd az értékelésnél.

– Már hogy a fenébe lehetsz ilyen kishitű? Hát nem én vettem videóra, amikor ürítették a ládát és elszállították a szelvényeket?

– Nem bízok én ebben! – letargiázott tovább. – Tudod, ha ez lenne az első eset, talán még elfogna az ifjúi hév. De így...

– Hogyhogy nem az első eset?

– Hát, ha tudni akarod, eddig minden héten volt egy öttalálatosom! Én a szerencse fia vagyok, mi? Csak éppen sosem találták meg a szelvényemet. Óvást nyújtottam be, hiába! Legutóbb, mielőtt feldobtam, nyomjelző folyadékkal kevert tintával töltöttem ki a szelvényt.

– És? – kérdeztem lélekzetvisszafojtva.

– Egészen a Münnich Ferenc utca sarkáig tudtam követni. De közben megváltoztatták az utca nevét Nádor utcára, és ezalatt a szelvényemnek nyoma veszett.

– Szörnyű! Ne legyen Mágocsi Dodó a nevem, ha ezt értem!

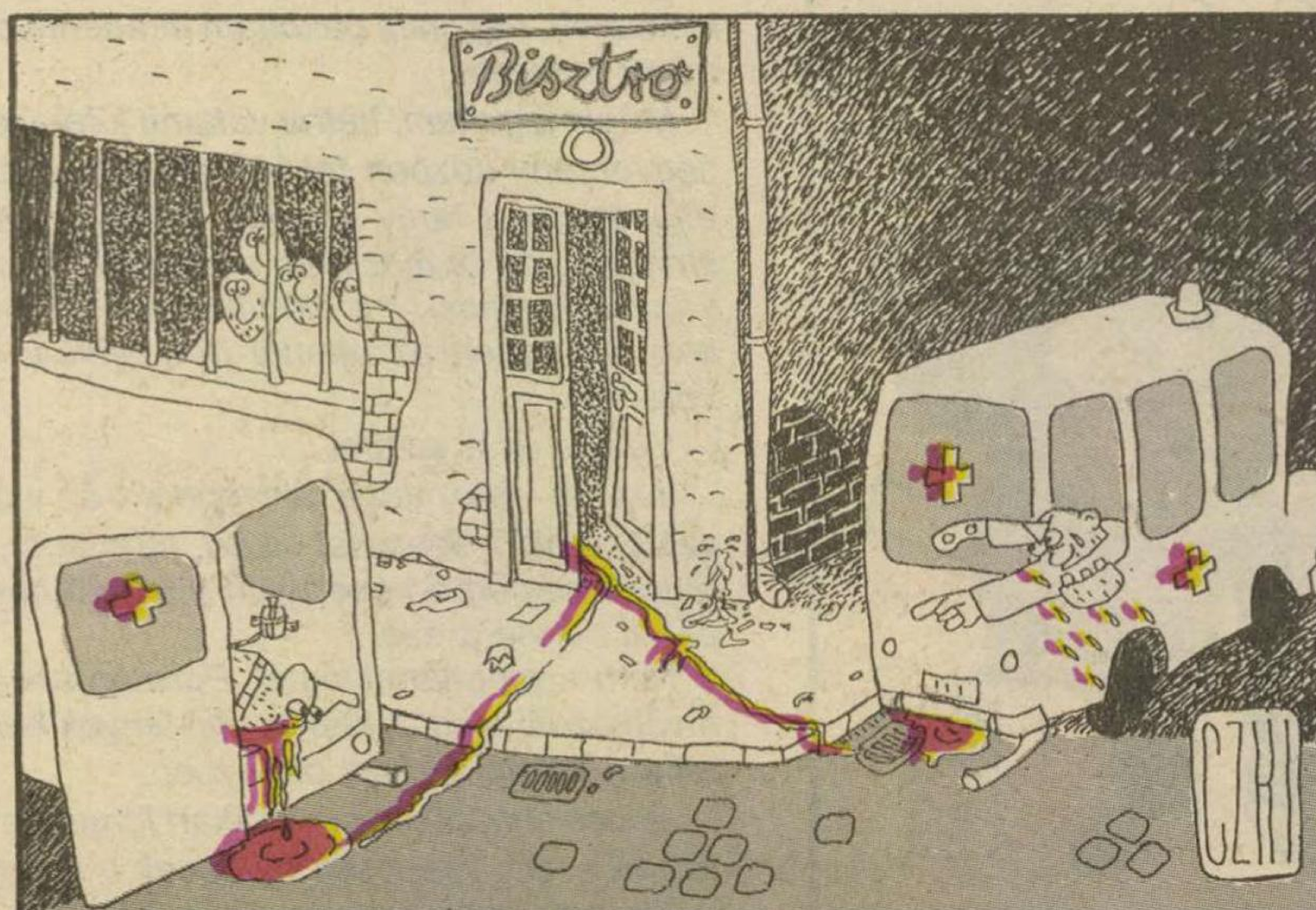
– Egy alkalommal sajátkezűleg vittem be a szelvényt és adtam át a Lottószelvény-összegyűjtő és Találatmegállapító főértékelőnek. De mivel ő nem volt hajlandó az átvételt aláírni, természetesen később a felszólalásomat nem fogadták el.

– Nagy marha vagy te, Géza, már megbocsáss! Hát, ha ilyen antimázlista vagy, akkor mi a fenének lottózol? – kérdeztem atyailag, némi gúnyos felhanggal artikulálva.

– Mi a fenének? Hát játékszenvedélyről még sosem hallottál? Talán egyszer lesz egy nulltalálatos szelvényem – ábrándozott –, de azt akkor már nem tagadhatják le.

RÁK BÉLA

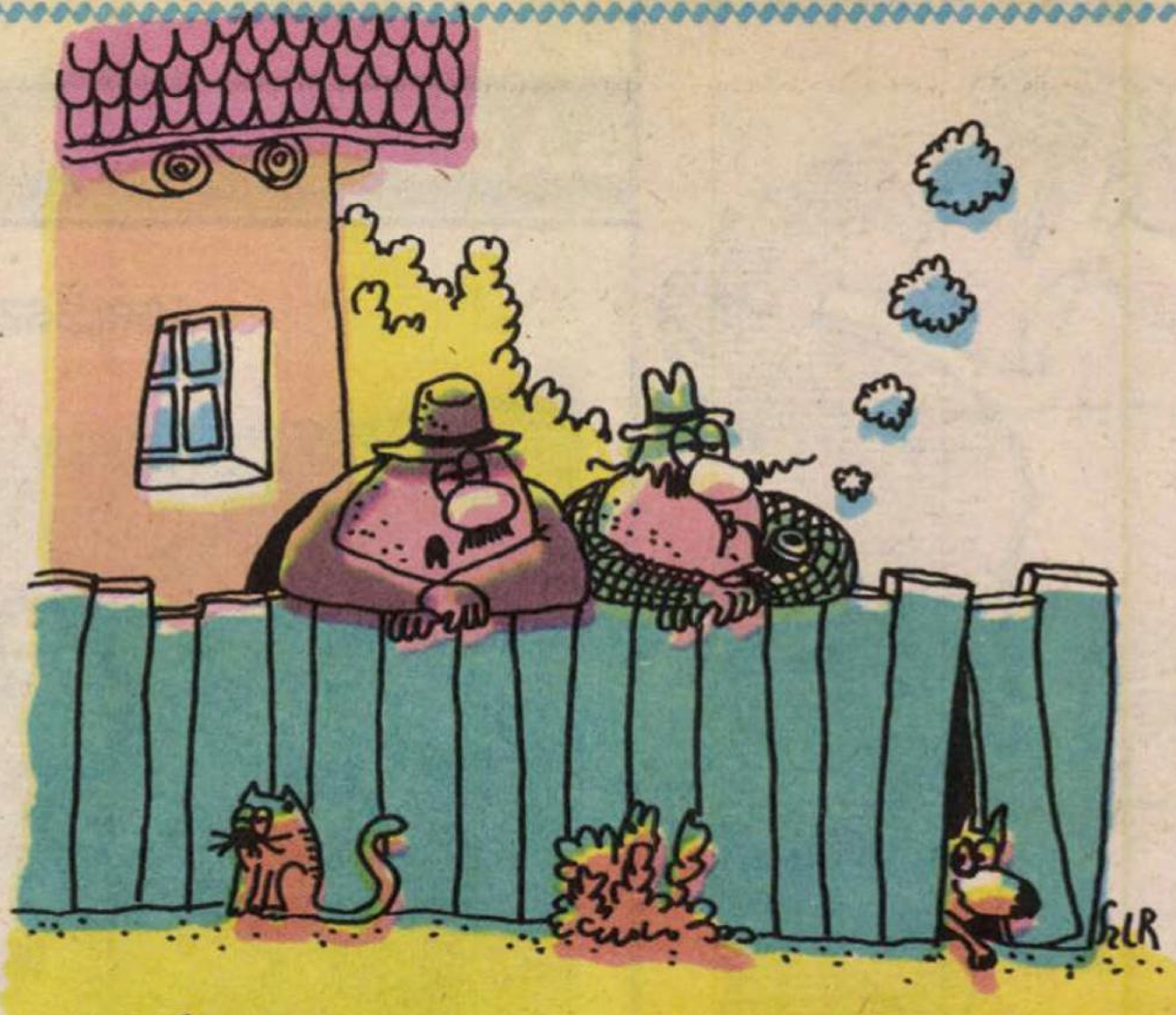
KÉT DUDÁS EGY CSÁRDÁBAN

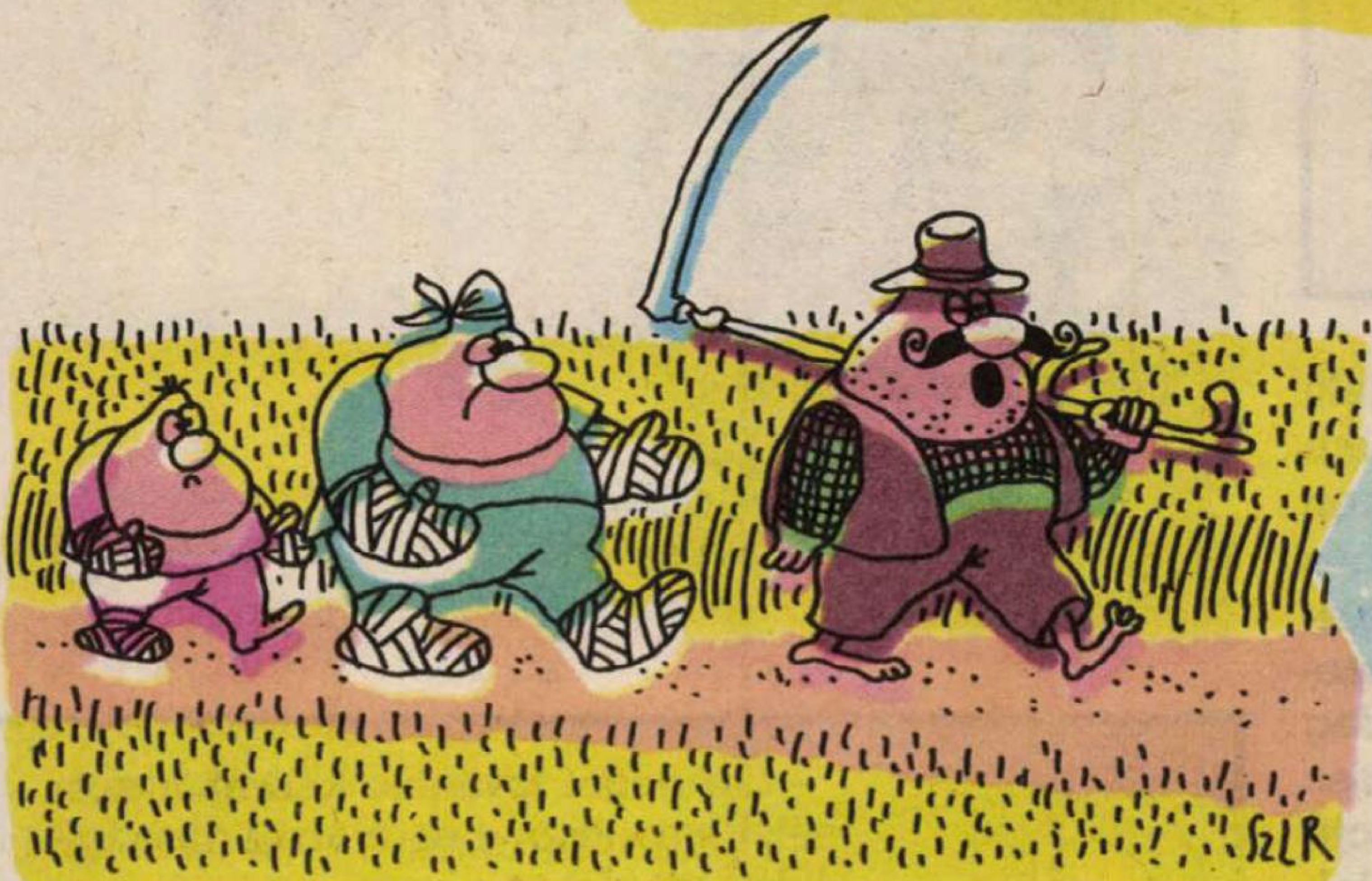

– És ajánlom, kerüld el a Rókus intenzív osztályát is!

ÜDÜLJÖN FALUN

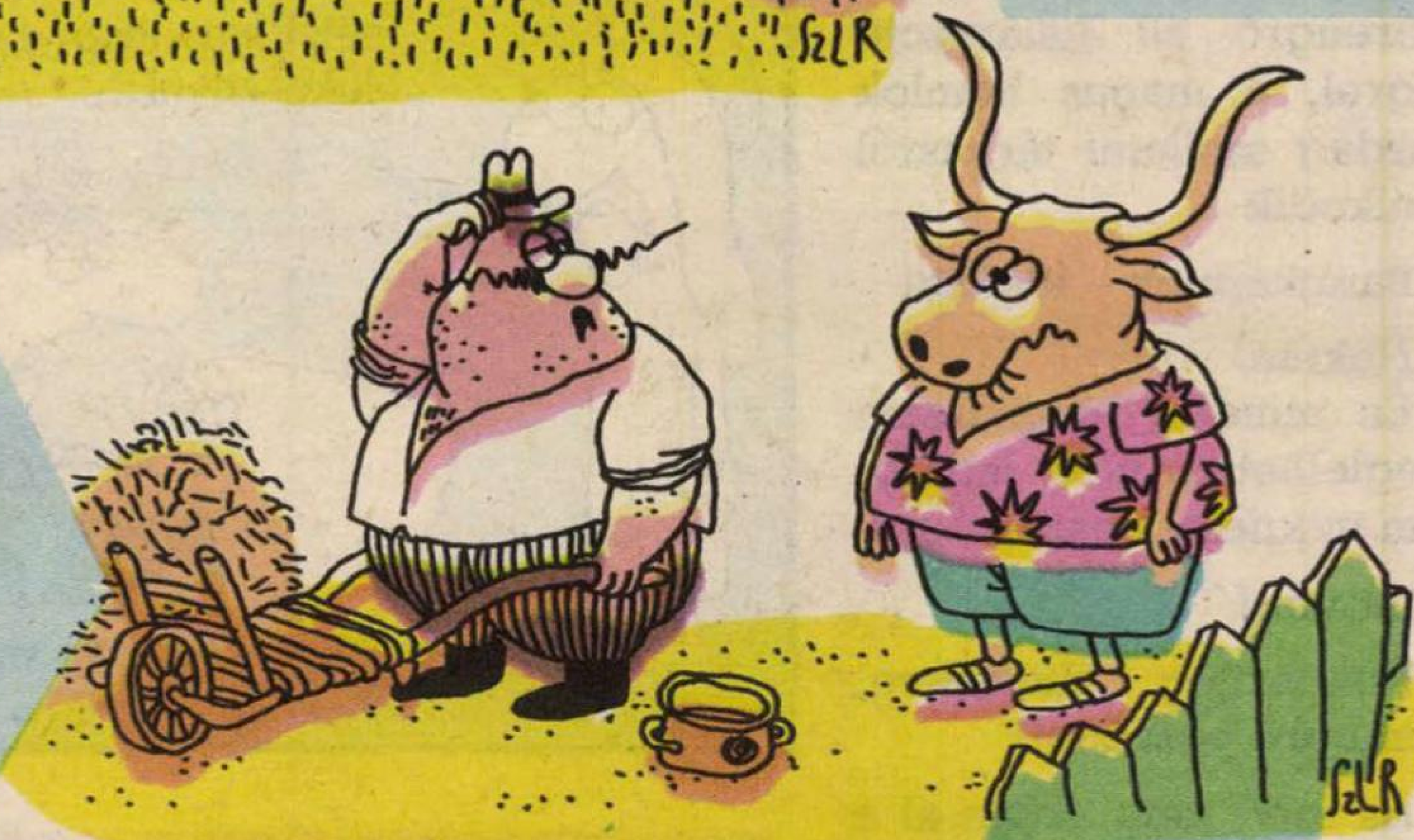
– Nem értem én ezeket a városi népeket! Reggel azt válaszolja nekem: Ó, hogyne, roppant kitűnően aludtam! – aztán ódalba rúgja a Bodrit, a szalmazsákot kivágja az ablakon, a Pityu kakasnak meg kitekeri a nyakát...

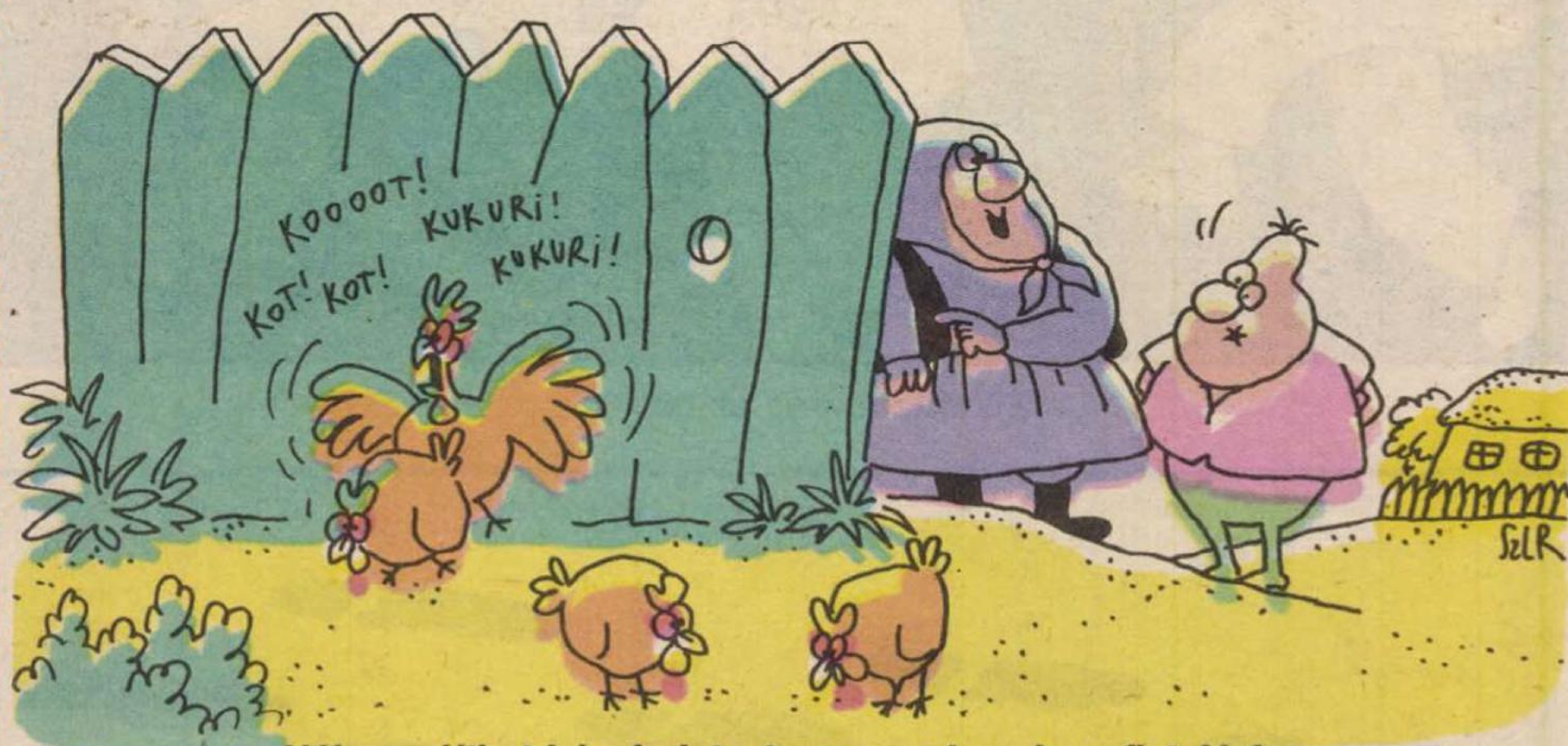
– No! Tegnap a sarlóval ismerkedtünk, a mai nap fakultatív programja a kasza...

– Hinnye! Azt meg elfelejtettem mondani, hogy a Rebi néninek tessenek előre köszönni, mert ő még ért a szemmelveréshez!...

– Teccenek látni: ez például a csörtvélyes lószúnyog – ez csakis a mi vidékünkön hasznos!

– Nálam válthat húszforintost a peep-show-hoz, fiatalúr!

Én NAGYBAN DÓ'gozom...

(Képzelt riport a volt orfűi polgármesterrel)

– Hát kérlek, engem üldöz a balszerencse. No, nem panaszképp mondom, csak az igazság kedvéért. Engem régen egy egész ország szeretett. Én régen egy egész országot megnevettettem. Most meg rajtam röhög az egész ország. Te érted ezt?

– Először is, ugye, volt ez a Kacsa-ügy. Igen, persze egy kicsit megvertem a főszerkesztőt, de az egész eset másképp történt. Tudod, előző este sokat kártyáztunk, és folyton ő nyert. Mondtam is neki: Na, Menyhért, én téged egyszer úgyis megverlek! Másnap épp söprögetek, mikor látom, hogy ott ül a szomszédban. Fogtam a söprűt, és azt mondtam magamban: No, András, most aztán nyélbeütjük. Hogy a Zalatnay mit szólt hozzá? Jaj, nagyon örült nekem, mert verés közben mellesleg ki is takarítottam nála.

– Aztán itt volt a hajléktalanok ügye. Amikor a Délipályaudvaron összegyűltünk, a vasutasok is mellénk álltak. Többször is megkérdezték: Anyám hogy van? Hogy büdös volt a pályaudvaron? Ezt én nem tudom, mert be volt dugva az orrom. De most, hogy mondod, mintha tényleg furcsán néztek volna rám. Én akkor azt hittem, a vakaródzás miatt.

– Nagy eredménynek könyvelem el, hogy ezt a sok munkanélkülit sikerült elhelyezni. Hogy hol? Hát kinyittattam nekik a Keletit!

– A saját lakásomba nem hívhattam őket, mert épp akkor tették be a fürdőszobába az új carrarai márványt. Hogy a pályaudvaron még mosdó sincs? Ne haragudj, de mindent én sem tudok elintézni.

– Polgármesteri pályafutásom igencsak sikeresnek mondható. Megígértem a polgároknak, hogy a pécsi gyors meg fog állni Orfűn. Így is lett. Igaz, hogy emiatt három kilométer hosszan fel kellett szednem a síneket, de ez a kis áldozat megérte, hogy a polgárok csillogó szemmel nézzenek rám!

– Kitaláltam azt is, hogy lezáratom Orfű határait, áthaladási díjat szedek, útleveleket osztok, vámoltatok, és megalapítom az Orfűi Királyságot. Ennek a tervemnek csak az szabott gátat, hogy minden ismeretségem ellenére sem sikerült megszereznem a Nemzeti Múzeumból a koronát.

– Hiába, a kicsinyesség a legnagyobb terveket is kettétöri.

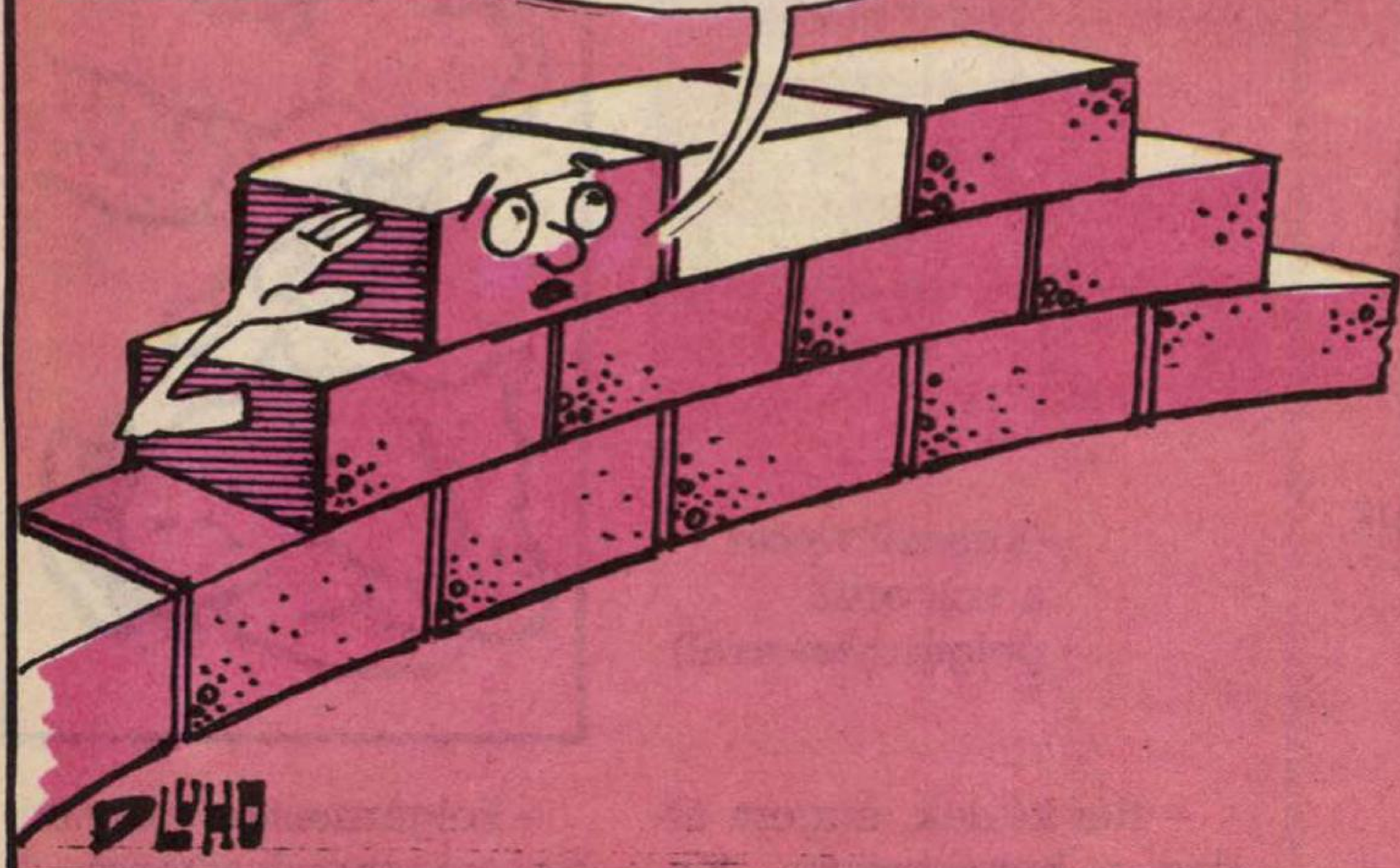
– Legutoljára a kutyakorbács miatt vett szájára az ország. Állítólag olyan verekedős lettem, hogy az amerikai ökölvívókat az én képemmel ijesztgetik.

– Hát először is! Nem én hajtottam magam elé azzal az autóval! Az a szerencsétlen fickó akkor jött a szájsebésztől. Még új volt a protézise, és úgy vicsorgott, mint egy véreb. Hát tehetek én arról, hogy olyan buldogképe volt?!

– Fogtam, és elővettem a legkisebb korbácsomat, aztán gyerünk! Hogy csak egy szerencsétlen autós volt? Istenem, egy kicsit már romlik a szemem!

– Legközelebbi terveim? Most, hogy lemondtam a polgármesteri tisztről, vállalkozó leszek. Fagylaltot fogok árulni Grönlandon. Sokak szerint nem jó üzlet, de én majd megmutatom azoknak a fránya eszkimóknak!!

WÉBER TAMÁS

AGRESSZÍV KOLDUS

VAN MÁSIK?

Rendben van, elfogadom, hogy a régi ellenségképeket el kell vetni.

Pocakos bankár, amint kizsákmányol.

Gaz nyugati imperialista, amint keleten épp aláaknáz.

Monoklis arisztokrata, a raccsolva és henyélve dőzsölő.

Kisparasztot nyúzó nagygazda.

Fülig felfegyverzett gyarmatosító, aki csontsovány négereket gyarmatosít.

Bár nem biztos, hogy egyik-másik ellenségkép némi színezéssel, retusálással nem állná meg ma is a helyét, ha fent azt mondják, hogy a régi ellenségképeket lomtárba kell tenni, én idelent – szótfogadok.

Sőt azt javasolom, hogy régi ellenségképek helyébe ne is rajzoltassunk új ellenségképeket.

Csináljunk magunknak inkább barátképeket!

Nyugodtabb, békésebb lesz az életünk.

Lássuk csak, ki is volna alkalmas barátképnek...

Itt volna például az a harcos újságíró kolléga, aki most olyan bátran... Igenám, de ő a múltban is ilyen bátran, csak épp ellenkező irányban...

Csináltassunk barátképet arról a zengőhangú, talpig népbarát honatyáról... Hoppá, róla azt beszélik, hogy igazából az a célja...

Igen, a merész, kitartó, magabízó vállalkozót kell a fényképezőgép elé állítani, új idők új hősét... Jaj, most mondják a hírekben, hogy külföldre dobbantott, mert itthon folyton keresztbe tettek neki a hivatalok.

Az ördög vigye el, hiába kutatok, matatok szakmák, tudományok, művészetek képviselői között, hogy ki volna megfelelő, ez azért sáros, annál az a ciki, amannál ott a pötty...

Keresgélés közben valami kis könyvecske akad a kezembe... Barnafedelű igazolványféle... Már nem is érvényes... Jé, milyen rokonszenves férfifej néz rám a borító belső oldaláról! Nyugodt derű a szemekben, az ősz haj gazdag élettapasztalatról, a kissé előreugró áll határozottságról, a magas homlok gazdag szellemi tárházról árulkodik...

Barátképnek – ideális!

Nekem.

És minden honfitársam meglelheti a neki legjobban megfelelő barátképet!

Ingyen!

Rendőrileg hitelesítve, domború pecséttel!

Ha még nem dobta el a személyi igazolványát!

(k. a.)

BRFK: Rend lesz a pápalátogatás idején!

HA ISTEN IS MEGSEGÍT...

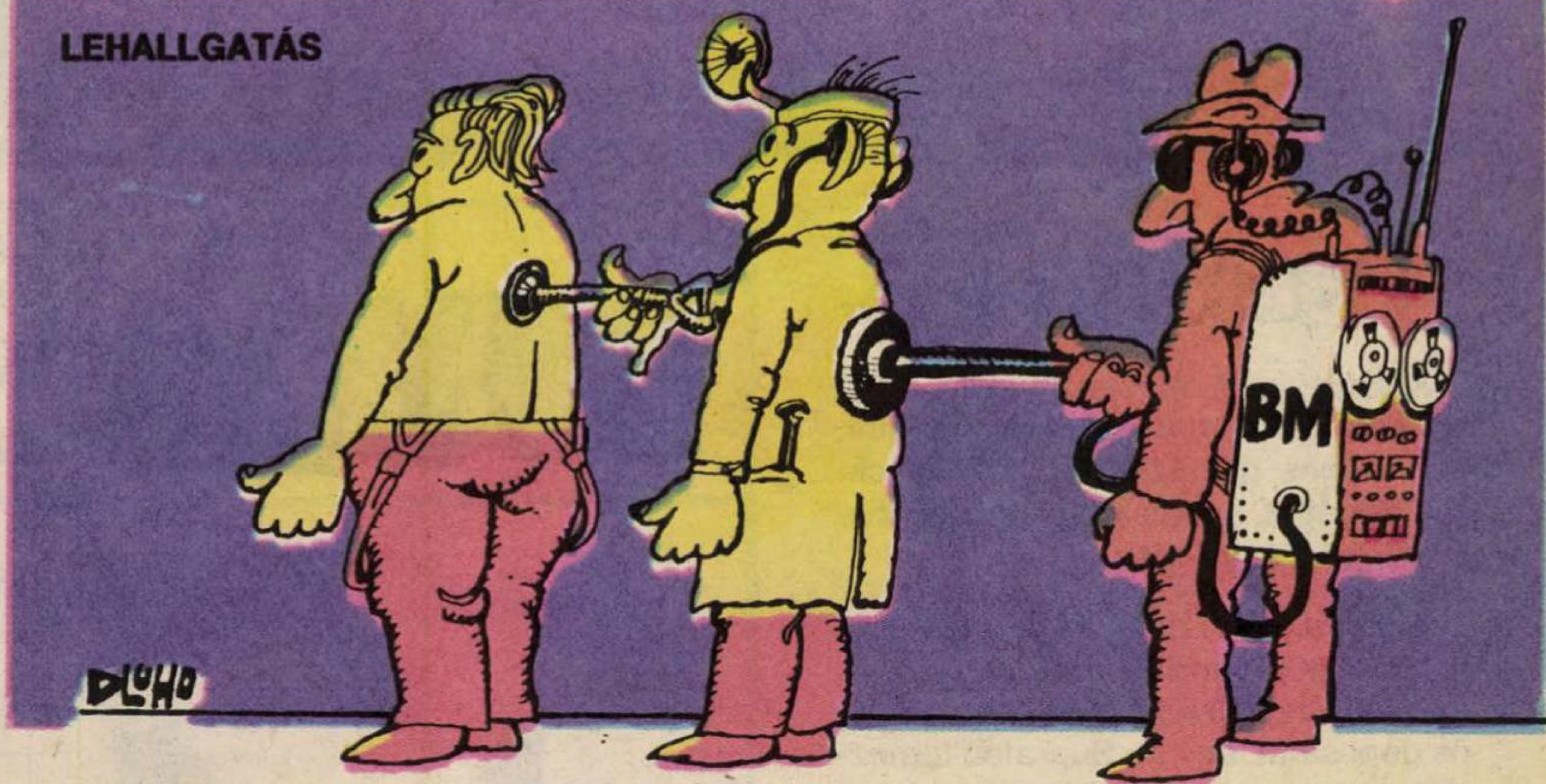

– Én láttam meg előbb...!

– Mondja csak, mama! Miféle sarki fiútól vette maga azt a porcukrot a süteménybe?

Lesz hazai gyártmányú pénzszállító páncélkocsi

HÁTHA ABBAN VÉGRE MEGKEMÉNYEDIK A FORINT...

AUTÓSZALON

A BRFK Deák Ferenc utcai bejáratánál ügyelt a két rendőr. A reggeli nyüzsgés után egy ideig egyedül maradtak. A hosszú oldalba lökte a köpcöst.

– Szoli után lemegyünk a Gödörbe?

– Fenéket! Drága. Havi tizenkettő fixből lassan tisztességgel berúgni sem tud az ember, hacsak nem az asszonyba.

A beszélgetés itt meg is rekedt volna, ha a hosszú nem veszi észre, hogy a volt NDK Centrum helyén megnyitott az autószalon.

– Azt nézd! A pofám leszakad, mit tudnak ezek a németek, ha hagyják őket! Az is ott, nemrég még a tokoscentrum volt, most meg telve csodaautóval!

– Trabant biztos nincs! – hunyorított a köpcös.

– Gyere! Ugorjunk át! Nézzük meg! – indítványozta a hosszú.

Egy ideig vívódtak, otthagyják-e a szolgálati helyüket, de ők nyertek. Könnyű győzelem volt. A két rendőr nem is dicsekedett vele senkinek, csak átment az utca másik oldalára és bámulta az autókat.

– Ez a VW Polo nem is drága! Csak egy milkó!

– Nekem inkább egy Passat kéne! Az sokkal jobb, és csak másfél millió!

Aztán észrevették a többi autót is. A végén megegyeztek, hogy egy Porsche 911 Carrera Cabrio-t vennének. Igaz, hogy nem túl olcsó, de kétségkívül a legszebb és a legjobb.

Ekkor megszólalt a lelkiismeretük helyett a főnökük.

– Mi az isten van itt?

Mivel tudták, hogy a főnökük által említett szentség nincs a bejáratnál – mint ahogy ők sem –, s azt is tudván, hogy bizonyos beosztás felett már nem teljesítenek kapuszolgálatot, úgy gondolták, hogy a törzszászlós őket keresi.

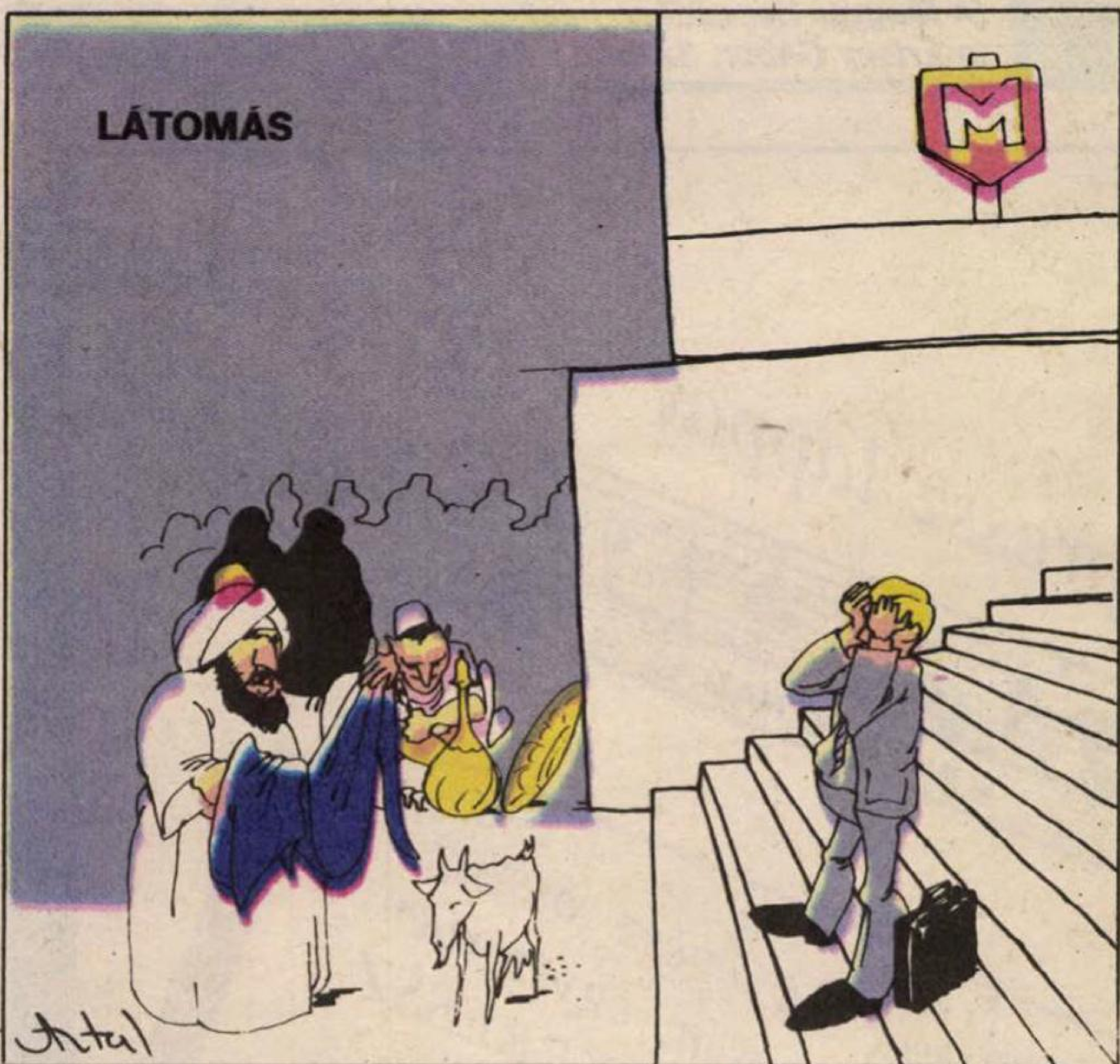
Ismét nyertek.

Főnökük elé érve kezüket és amit kaptak, nem tették zsebre. Szomorúan nézték az utcát és azt a német csoportot, amely megállt az autószalon előtt. A németek mutogattak és nevetgéltek. A hosszú tanult németül, így az eins, a zwei, és a million szavakat tisztán felismerte. A németek egyre inkább mutogattak és egyre inkább nevettek. A fünf és a million szavak elhangzása után néhányan a földön fetrengtek, de a többiek is hasukat fogták nevettükben.

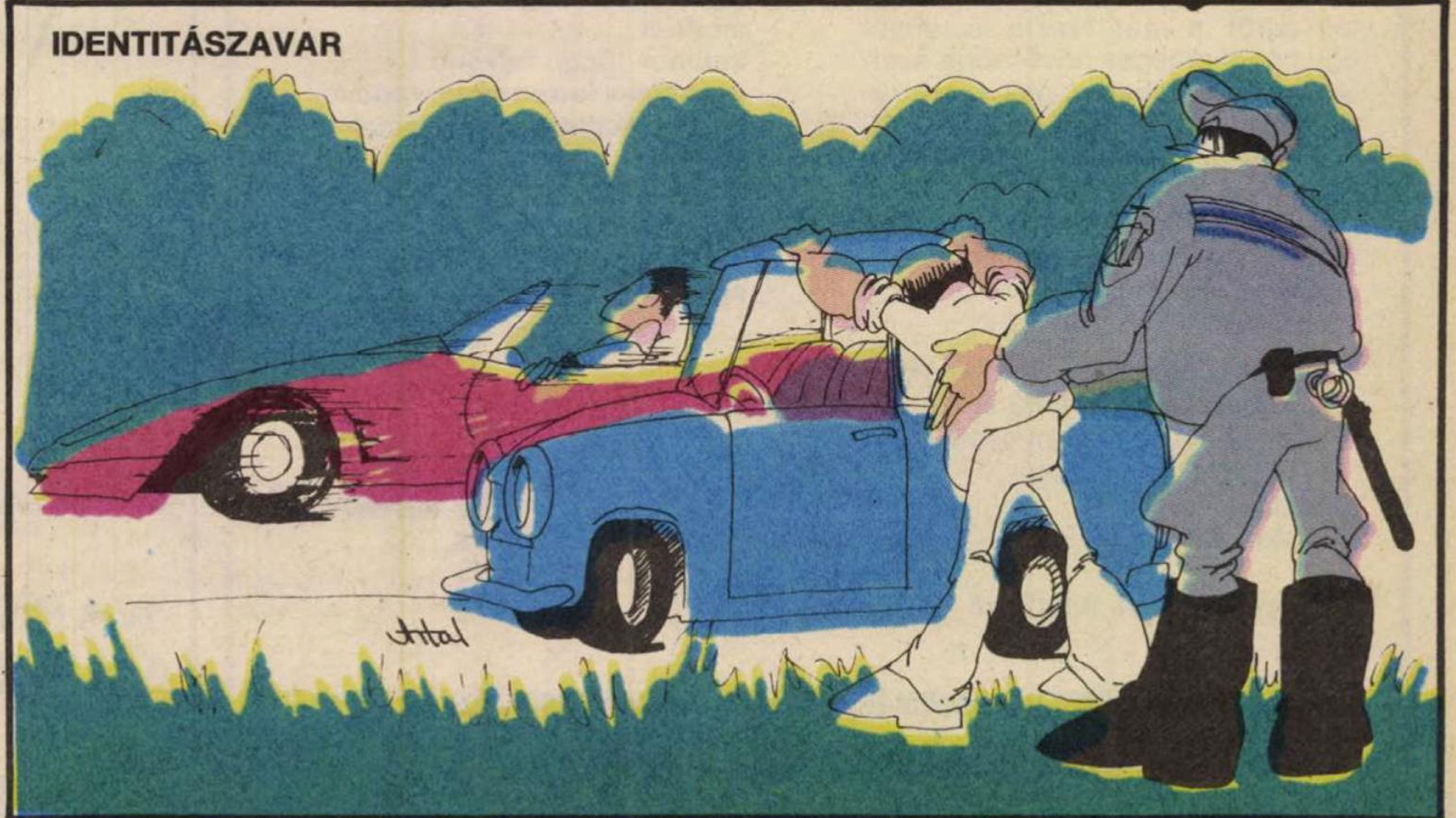
A két rendőr összenézett.

– Ezek meg mit röhögnek? – kérdezte csodálkozva a hosszú.

FARKAS MÁRTON

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

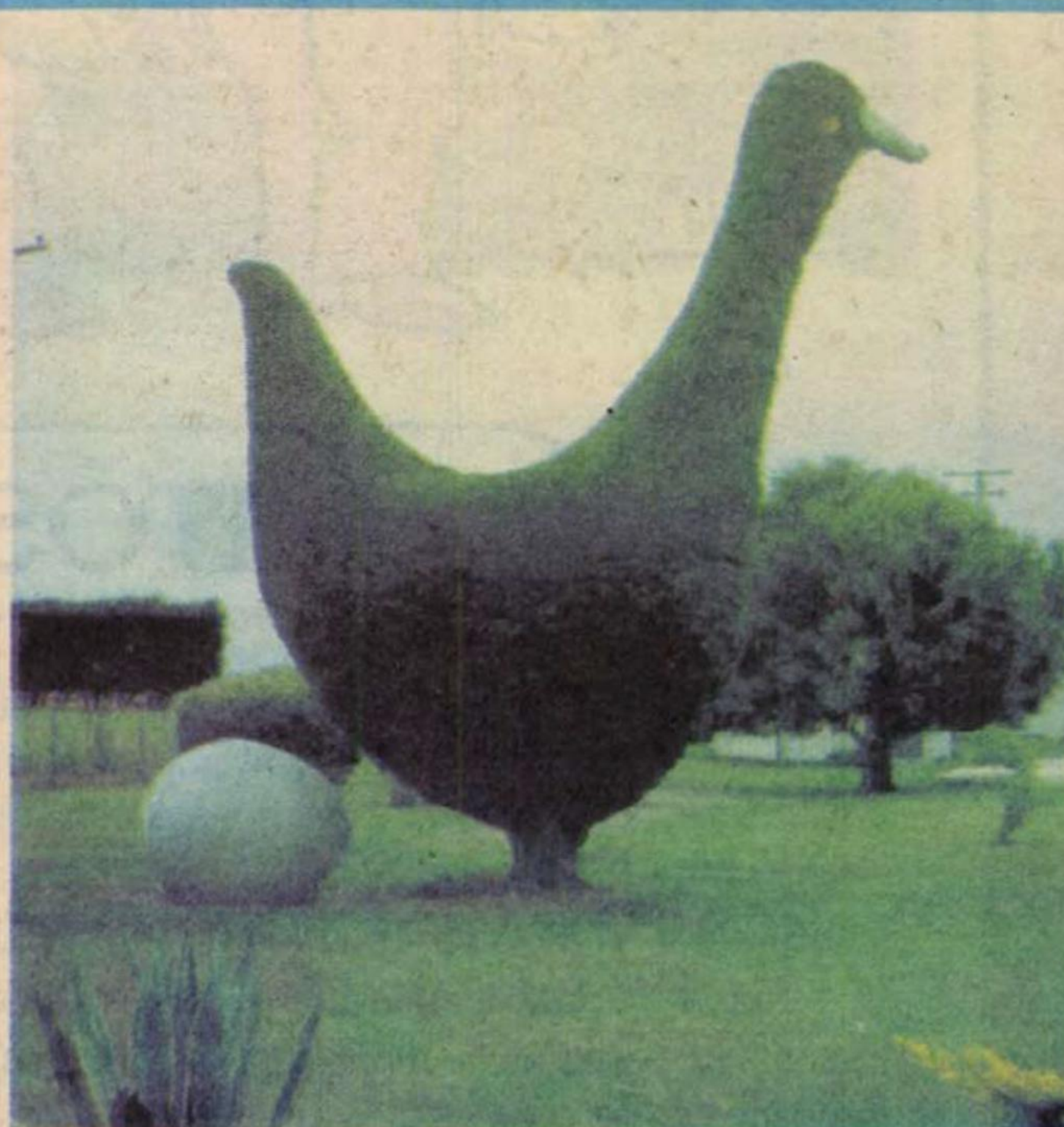
Keresnek: A Mesterdetektív című lap idei számait, Bristol nevű fonalat, háromégős gáztűzhelyet két palackkal, írógépet, Ludas Magazint bekötve a megjelenéstől 1991-ig.

Kínálnak: A Ludas Matyit bekötve (1965–1990), vitorláshajót, egy db tévészekrényt (70 × 70 cm), egy db 125-ös gépi satut, egy db Suprafon lemezjátszót, egy db 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), Lawrence L. László könyveit: A sámán átka, Rókacsapda, A keselyűk gyászzenéje, A gonosz fekete hercegnő, Az elátkozott hajó, Gyilkos járt a kastélyomban, A halott város árnyai.

Cserélnek: Szétszedhető vitorláshajót videóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Új-Zélandon ilyen kötojást tojnak a „sövény" madarak.
(Dunedin mellett fotózta István Lőrinc új-zélandi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Miért írtam meg?
Miért készültem rá évtizedek óta?
Mert gyermekkoromtól lelkesedtem Balassi Bálintért. Még szegedi polgáristaként, amikor Vicsay Lajos tanár úr oktatott a magyarra és a történelemre (csodálatos, hogy e két tantárgy egy ember kezében összpontosult), magánszorgalomból megtanultam

Én viszont már gyermekkoromtól nem lel-kesedtem a „helye-sírási" (nyomdai) hibákért.

(A Magyar Honvédban találta Ertsey Gábor, Szeged.)

Bűnözőnek adott el fegyvert

A Győr megyei Rendőr-főkapitányság eljárást indított Visztricz Ottó 37 erdésztechnikus, pannonhalmi lakos ellen. A férfi még ez év januárjában egy pisztolyt és hozzá való több mint

1 Ottó egyenlő 37 erdésztechnikussal?

(A Magyar Hírlapban találta Fekete László, Budapest)

Baker és Besszmertnih
Nincs áttörés

REUTER

A hadászati támadófegyverek csökkentéséről szóló START megállapodás útjában álló utolsó akadályok felszámolásáról kezdett tárgyalásokat péntek este Genfben Alekszandr Besszmertnih szovjet és James Baker amerikai külügyminiszter. A hadá-

Mennyivel egyszerűbb volt Gromiko nevét leírni...

(A Magyar Hírlapból ollózta: F. L., Budapest.)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/33-66-22
rotációs ofszeteljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

DIÉTA

Vasárnap délután a házaspár a bevásárlóutcában sétál. A férj minden csinos lánynak csettint, utánanéz. Az asszony egy darabig tűri, majd rászól:

– Viselkedj már rendesen, hiszen nős ember vagy!

– Hát aztán? – csodálkozik a férj. – Ha diétán vagyok is, az még nem jelenti azt, hogy… (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb augusztus 21-ig a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

LADA-AUTÓMÁRKA | VÁROS UKRAJNÁBAN | (2) | ÍRÓ VOLT /SÁNDOR/ | UNCLE … VÁRMARADVÁNY | GONDOS, TÜZETES
ÖSSZEAD | SZÉLÉRE JUT | TEGNAP UTÁN | MONDAT VÉGÉRE KERÜL | ROHAM | BEC. NŐI-FFINÉV | TORINO FOLYÓJA | ÉTELÍZESÍTŐ
FÉNYREKLÁMOK | (1) | MÁRVÁNY DÍSZE LEHET | FEDETT ERKÉLY | CSINOS, TAKAROS | ORVOSEGYETEM | BOLT BÁBUJA | POP-ÉN.NŐ | AZ A TOVÁBBI | SEGÉLYKÉRŐ JEL | ARCON ÉGHET
ÜZI. HAJTJA | JAPÁN MÁSIK NEVE | ILYEN VIDÉK AZ ALFÖLD | … VÉNA BÉRES … | … ELIOT | HŰSÉGES ÁLLAT
EBÉDHEZ KÉSZÜL | HÁROM, OLASZUL | MŰBÍRÁLAT | HÁZTARTÁSI GÉP – MÁRKA
VISZÁLYT KELT | GYANÚS SZEMÉLY | KONOK, MAKACS | CSUKLYÁS VIHARKABÁTOK | SPORTTRÓFEA | RAKTÁROZ
… MAYS /TENGERI/ | FÉL TUCAT | RÉGI ŰRMÉRTÉK | BELGA ÜDÜLŐH. | TANÁCS, NÉMET SZÓVAL | VANÁDIUM, JÓD ÉS KÁLIUM | JAPÁN KIKÖTŐVÁROS
EURÓPA ÉSZAKI RÉSZE
BELGA AUTÓJEL | FÜVET ESZIK | LÓLÁB VÉGE | HÁROM, OROSZUL | É-OLASZ VÁROS | SZEDI A LÁBÁT
HEVESI KÖZSÉG VÁRROMMAL | MILLI- | TEJTERMÉK
FINN ÍRÓ /MIKA/ | NÉMET NÉVELŐ | BORSZŐLŐFAJTA | PADLÓT TISZTÍT | VILNIUS RÉSZE! | PL. A SZELIDI | IDESZÁLLÍT
AFRIKAI ORSZÁG | BUDAI KERÜLET | BEN … /FILMC./ | KNOCK OUT, R.
FIGYELMEZTETI AZ ÖKÖLVÍVÓT | IKRAKŐ | PESTI KERÜLET | ANTIK VILÁGBÓL VALÓ
… HAVRE /KIKÖTŐVÁROS/ | 0 | BAJT ELŐIDÉZŐ

A 31. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése: „Én akkor húsz éves voltam”.

300–300 Ft-ot nyertek:
Benczik Gyuláné, Budapest, Bethlen G. u. 14. 1077
Lovasi Nándor, Oroszlány, Bánki D. u. 55. 2840
Juhász Lajosné, Hatvan, Dézsmaszéki u. 16. 3000

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri és persze ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

PÁPAI AMNESZTIA

– Testvérem, ha te is a lakásomba igyekszel, itt a kulcs hozzá!

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

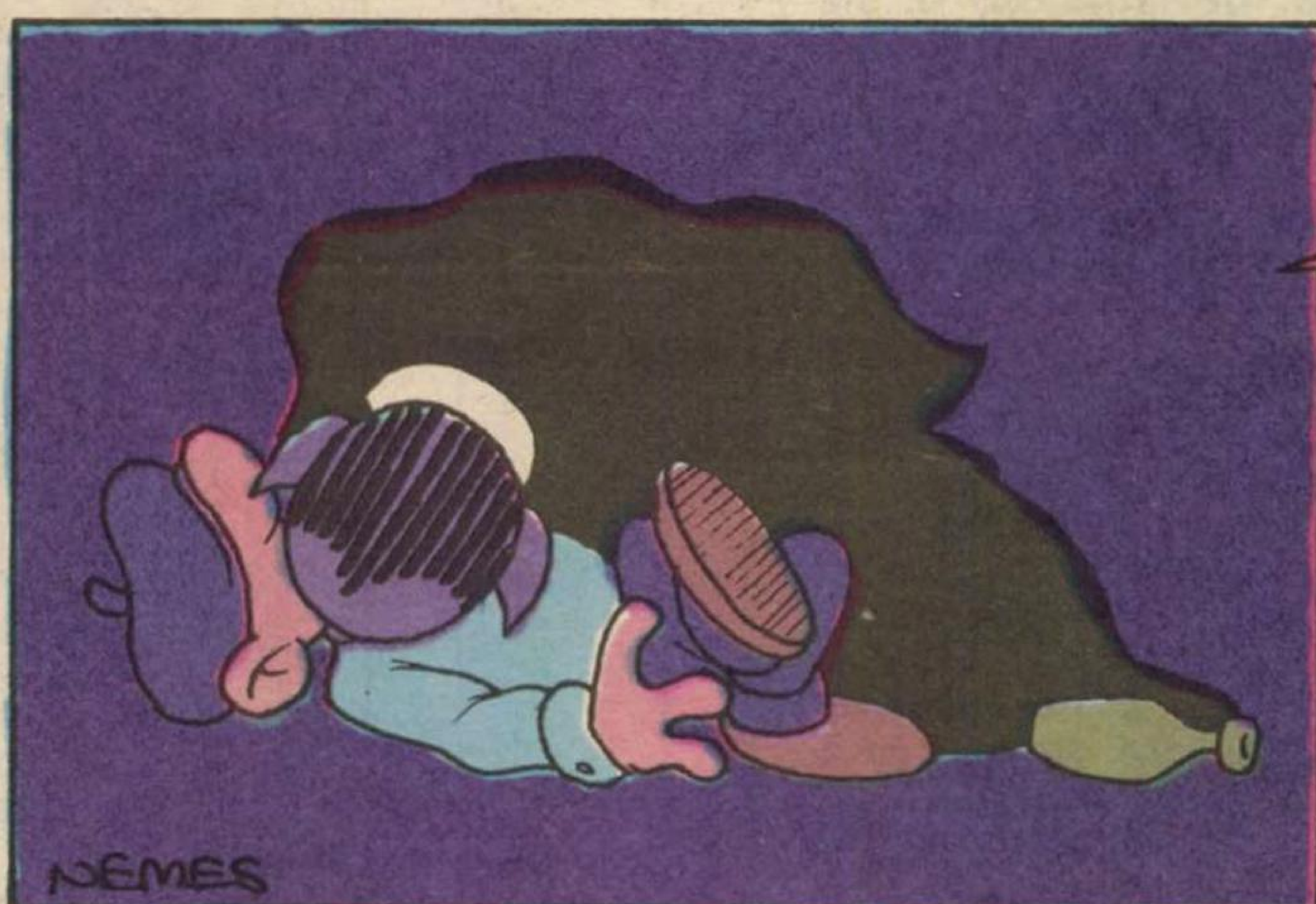
Eger

ELTÉVEDT TÖRÖK VENDÉGMUNKÁS

NEMES ZOLTÁN RAJZA